

Na podlagi 79. člena zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92), izdaja minister za finance Republike Slovenije

PRAVILNIK

O UPORABI ZAKONA O PROMETNEM DAVKU

I. UVODNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik predpisuje uporabo stopenj, olajšav in oprostitev davka od prometa proizvodov in davka od prometa storitev (v nadaljnjem besedilu: davek), način vodenja evidenc o prometu proizvodov in storitev po različnih davčnih stopnjah oziroma davčnih osnovah, način medletnega in dokončnega obračuna davka, kraj plačila davka, način popisovanja proizvodov, za katere se spremenijo davčne stopnje, način obračunavanja in plačevanja razlike davka ter način vračila davka po zakonu o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92 – v nadaljnjem besedilu: zakon).

II. DAVEK OD PROMETA PROIZVODOV

1. Promet proizvodov, ki so namenjeni za končno potrošnjo

Uvoz proizvodov za končno potrošnjo

2. člen

Za uvoz proizvodov, ki so namenjeni za končno potrošnjo, se šteje uvoz proizvodov, ki jih končni potrošnik uvozi neposredno za lastne potrebe ali jih za njegov račun uvozi pravna oseba (v nadaljnjem besedilu: uvoznik).

Od proizvodov, ki jih uvozi končni potrošnik, obračuna davek od prometa proizvodov carinarnica po stopnjah, ki veljajo na dan nastanka obveznosti plačila carine. Predpisane stopnje uporabi carinarnica na davčno osnovo iz prvega odstavka 16. člena zakona in zaračuna davek uvozniku hkrati s carino in drugimi uvoznimi dajatvami.

Pri uvozu novih osebnih avtomobilov obračuna carinarnica davek od prometa proizvodov od vrednosti osebnih avtomobilov, ugotovljene po carinskih predpisih, v katero se ne všttevajo carina in druge uvozne dajatve, ki se plačujejo pri uvozu.

3. člen

Pri uvozu tobačnih izdelkov uvoznik določi in pristojni carinarnici prijavi prodajno ceno, po kateri se v državi dajejo v promet tobačni izdelki, in sicer:

- 1) za cigarete prodajno ceno z vračunanim davkom od prometa proizvodov;
- 2) za druge tobačne izdelke (cigare, cigarillosi, tobak za pipo idr.) pa prodajno ceno, v katero ni vštet davek od prometa proizvodov.

Kopijo obvestila o prodajnih cenah pošlje uvoznik v 5 dneh po uvozu republiškemu upravnemu organu pristojnemu za finance.

Prodajna cena, od katere je obračunan prometni davek, se ne sme spremeniti brez poprejšnje prijave republiškemu upravnemu organu za finance in carinarnici, prek katere so bili uvoženi tobačni izdelki.

Uvoznik tobačnih izdelkov plačuje zaračunani davek od prometa tobačnih izdelkov po 33. členu zakona. Prodajalci uvoženih tobačnih izdelkov (trgovska in gostinska podjetja, zasebni trgovci in gostinci oziroma drugi, ki prodajajo tobačne izdelke), ki so te izdelke nabavili kot končni potrošniki s plačanim davkom, ravnajo pri spremembi davčnih stopenj oziroma spremembi drobnoprodajnih cen po določbah 59. člena zakona.

4. člen

Za uvoz proizvodov, ki so namenjeni za končno potrošnjo se štejejo tudi začasni uvoz proizvodov na podlagi 14. in 16. člena, opreme iz 15. člena ter 1. in 5. točke 17. člena uredbe o začasnem izvozu in uvozu blaga (Uradni list SFRJ, št. 75/89 in 18/90) ter začasni uvoz instrumentov, aparatov, rekvizitov in drugih predmetov, namenjenih za igre na srečo. Davek od prometa proizvodov se plača pri vsakem obračunu in plačilu carine in drugih uvoznih dajatev, in sicer od davčne osnove, ki jo sestavljajo carinska osnova, carina in druge uvozne dajatve v skladu s 314. členom carinskega zakona.

Pri začasnem uvozu motornih vozil se davek plača v celoti pred registracijo vozila oziroma plovila.

Jemanje proizvodov za lastno končno potrošnjo oziroma uporabo

5. člen

Pravna oseba ali zasebnik, ki jemlje za lastno končno potrošnjo proizvode, ki jih je proizvedel ali uvozil ali kupil brez plačila davka oziroma s plačilom po znižani stopnji, od njih pa se plačuje prometni davek (uporaba materiala za storitveno dejavnost, oprema, reklamni izdelki idr.), obračuna in plača davek oziroma razliko davka takrat, ko vzame te proizvode za lastno končno potrošnjo oziroma uporabo.

Brezplačna odtujitev proizvodov

6. člen

Če se brezplačno odtujijo proizvodi lastne izdelave ali proizvodi, ob katerih nakupu ali uvozu ni bil plačan davek ali je bil plačan po znižani davčni stopnji in ob katerih prodaji končnemu potrošniku je davek uveden, se davek obračuna in plača takrat, ko so proizvodi dani končnemu potrošniku (3. točka 5. člena zakona). Davčni zavezanec – darovalec obračuna davek po predpisanih stopnjah od osnove, določene v drugem odstavku 16. člena zakona.

Če so proizvodi dani pravni osebi ali zasebniku za namene iz 6. ali 10. člena zakona ob izpolnitvi pogojev iz 7. člena zakona, se davek ne plača oziroma se plača po znižani davčni stopnji.

Davek se obračuna po stopnjah, ki veljajo na dan odtujitve, plača pa se v 5 dneh po odtujitvi oziroma s prvo redno akontacijo (34. člen zakona).

Pravne osebe in zasebniki, ki kupujejo proizvode za končno porabo, da bi jih dali brezplačno za reprezentanco reklamo, darila ipd., plačajo predpisani davek ob nabavi. Ko dajo

tako kupljene proizvode brezplačno končnemu potrošniku, se od. takšnega prometa davek ne obračuna ponovno.

Založnik, ki brezplačno odstopi svoje izvode končnim potrošnikom, obračuna in plača davek po prvem in tretjem odstavku tega člena.

Pri brezplačni odtujitvi motornih vozil ali plovil, za katere je obvezna registracija, plača darovalec davek po tarifni številki 3 tarife davka od prometa proizvodov.

Plačevanje prometnega davka od vrednosti odpisa (kala, razsipa, razbitja, okvare) in primanjkljaja proizvodov

7. člen

Davek se plačuje tudi od vrednosti odpisa proizvodov (kala, razsipa, razbitja ali okvare), ki je večji od odpisa, dovoljenega po splošnem aktu davčnega zavezanca pravne osebe, oziroma od odpisa, ki ga določi kot dovoljenega strokovno združenje (v nadaljevanju: presežni odpis), ter od vrednosti primanjkljaja proizvodov, razen če nastane zaradi višje sile.

Za dovoljeni odpis, od katerega se ne plača davek, se štejejo tudi neprodani izvodi (remitenda) lastnih izdaj.

V prodajalni ali drugi poslovni enoti, ki se bremeni za proizvode le vrednostno po cenah z vračunanim prometnim davkom, se ob popisu ugotovi vrednost primanjkljaja ali presežka. Vrednost primanjkljaja ali presežka se razvrsti (razčleni) po tarifnih številkah in davčnih stopnjah na podlagi deleža vrednosti primanjkljaja ali presežka v celotni obremenitvi prodajalne ali druge poslovne enote. Delež vrednosti primanjkljaja ali presežka se izračuna na podlagi koeficienta na naslednji način:

text=" vrednost primanjkljaja oziroma presežka deleža Koeficient =
----- vrednost celotne obremenitve"

Koeficient iz tretjega odstavka tega člena se uporabi na vrednost obremenitve prodajalne ali druge poslovne enote po tarifnih številkah in davčnih stopnjah, upošteva tudi vrednost obremenitve za neobdavčene proizvode.

Znesek davka, vračunan v primanjkljaj oziroma presežni odpis se izračuna tako, da se uporabi preračunana davčna stopnja na vrednost ugotovljenega primanjkljaja oziroma presežnega odpisa, razčlenjenega po tarifnih številkah in davčnih stopnjah.

Obveznost obračuna prometnega davka nastane takrat, ko se ugotovi primanjkljaj ali presežni odpis (dan popisa), obveznost plačila pa v rokih iz 34. člena zakona.

8. člen

Od primanjkljaja proizvodov, nabavljenih brez plačila davka (blaga za nadaljnjo prodajo, reprodukcijskega materiala in nadomestnih delov za vgraditev), se plačuje predpisani davek, razen če nastane zaradi višje sile oziroma vlomne tatvine (4. točka 5. člena zakona).

Od primanjkljaja proizvodov, nabavljenih po znižani davčni stopnji (oprema), se plačuje davek po stopnji, ki je enaka razliki med predpisano davčno stopnjo in stopnjo, po kateri je bil davek plačan ob nabavi.

Davčna osnova za manjkajočo opremo in reprodukcijski material je vrednost teh proizvodov v poslovnih knjigah oziroma vrednost, po kateri se za primanjkljaj bremeni

odgovorna oseba in sicer tista vrednost, ki je večja. Davčna osnova za primanjkljaj blaga je njegova prodajna cena po petem odstavku 16. člena zakona.

9. člen

Od primanjkljaja zaradi višje sile se ne plača davek. Od primanjkljaja zaradi vlomne tatvine se ne plača davek, če je o tem sestavljen zapisnik.

Z višjo silo je mišljen nepričakovan (izreden) dogodek, ki ga davčni zavezanec ni mogel odvrniti, preprečiti ali se mu izogniti (naravne nesreče in drugo).

Davek, ki je vračunan v ceno proizvodov in ga davčni zavezanec ni dolžan plačati, ker gre za primanjkljaj zaradi višje sile ali vlomne tatvine, izračuna davčni zavezanec za prodajalne ali druge poslovne enote, ki se obremenjujejo le vrednostno po cenah z vračunanim davkom, po tretjem, četrtem in petem odstavku 7. člena tega pravilnika.

Komisijaska prodaja proizvodov

10. člen

Pri komisijaski prodaji proizvodov končnemu potrošniku, ki jo opravi pravna oseba ali zasebnik v svojem imenu in za račun komitenta (v nadaljnjem besedilu: komisionar), se plačuje prometni davek ne glede na to, ali gre za nove ali rabljene proizvode, in ne glede na to, ali je bil pri prejšnjem prometu plačan davek od prometa proizvodov.

Zavezanec za davek od prometa proizvodov iz prvega odstavka tega člena je komisionar, ki proda proizvode končnemu potrošniku. Osnova za obračun davka je komisionarjeva prodajna cena z všteto komisijasko provizijo.

Pri komisijaski prodaji proizvodov se plačuje prometni davek po stopnjah iz ustreznih tarifnih številk tarife davka od prometa proizvodov.

Za prodajo, ki jo opravi komisionar v svojem imenu in za račun fizične osebe, ni možno uveljaviti davčnih olajšav po 6., 7. in 10. členu zakona.

Pri komisijaski prodaji rabljenih osebnih avtomobilov, drugih motornih vozil in plovil, za katere je obvezna registracija, se plača davek po stopnji iz tar. št. 3 tarife davka od prometa proizvodov. Davčni zavezanec je komisionar, ki pri prodaji ravna po 54. členu zakona. Davčna osnova je komisionarjeva prodajna cena z všteto komisijasko provizijo.

Promet proizvodov iz konsignacijskega skladišča

11. člen

Od prometa proizvodov iz konsignacijskega skladišča obračunava imetnik konsignacijskega skladišča davek od prometa proizvodov po predpisanih davčnih stopnjah od prodajne cene proizvodov, izkazane v tolarjih, v kateri so poleg carine in drugih uvoznih dajatev, ki se plačujejo pri uvozu, vsebovani tudi odvisni stroški in konsignacijska marža.

Od prometa konsignacijskega skladišča se obračunava in plačuje davek na način, ki je določen za trgovino.

Prodaja proizvodov na javni licitaciji

12. člen

Od proizvodov, ki se prodajajo končnim potrošnikom na javni licitaciji (javni dražbi), obračunava davčni zavezanec, ki jih prodaja, davek od prometa proizvodov po predpisanih davčnih stopnjah od prodajne cene, dosežene na javni licitaciji. Če je na javni licitaciji določeno, da se proizvodi prodajajo po cenah, v katere je vračunan davek od prometa proizvodov, ga davčni zavezanec obračuna po preračunani davčni stopnji.

Če so na javni licitaciji proizvodi prodani pravni osebi ali zasebniku za namene iz 6. ali 10. člena zakona ob izpolnitvi pogojev iz 7. člena zakona, se davek ne plača oziroma se plača po znižani davčni stopnji.

Promet informativnega in zabavnega tiska

13. člen

Pri prometu informativnega in zabavnega tiska, pri katerem je prodajna cena odtisnjena na vsakem izvodu, obračunava in plačuje davek založniška organizacija oziroma podjetje (založnik) ali uvoznik takšnega tiska.

Osnova za davek od prometa proizvodov je razlika med vrednostjo natisnjenih oziroma uvoženih izvodov in vrednostjo neprodanih izvodov. Vrednost natisnjenih oziroma uvoženih izvodov se dobi tako, da se njihovo število, razvidno iz računa tiskarja oziroma iz uvoznega dokumenta, pomnoži s prodajno ceno. Kot vrednost neprodanih izvodov se šteje 20% vrednosti natisnjenih oziroma uvoženih izvodov, izračunane po ceni, odtisnjeni na izvodu.

Založniki oziroma uvozniki informativnega in zabavnega tiska pri obračunu prometnega davka upoštevajo kot dovoljen odpis, od katerega se ne plača davek tudi vrednost neprodanih izvodov (remitenda), če le – ta presega z zakonom predpisano 20% vrednost natisnjenih, oziroma uvoženih izvodov.

Promet motornih vozil in plovil, ki se registrirajo

14. člen

Prodajalec motornih vozil in plovil, za katera je obvezna registracija, izkaže na računu davčno osnovo, davčno stopnjo in znesek obračunanega davka ter vpiše opombo, da je bil davek plačan ob nakupu (54. člen zakona).

Pri prodaji rabljenih motornih vozil ali plovil, kjer je prodajalec fizična oseba, davčni organ potrdi na pogodbi oziroma računu, da je bil davek plačan.

Prodajalec novih uvoženih osebnih avtomobilov (tudi uvoženih po dolgoročni industrijski kooperaciji), izkaže na računu ločeno davčno osnovo, ki jo predstavlja tolarska protivrednost nabavne vrednosti uvoženega osebnega avtomobila skupaj z drugimi stroški prodaje (špediterski, bančni, prodajalčeva razlika v ceni in drugi) ter ločeno carino ter druge uvozne dajatve. Poleg davčne osnove izkaže še tarifno številko, davčno stopnjo in znesek obračunanega davka ter vpiše opombo, da je bil davek plačan ob nakupu.

Pri komisijskem uvozu novih osebnih avtomobilov ravna komisionar po tretjem odstavku tega člena.

Promet tobačnih izdelkov

15. člen

Davčna osnova za obračun prometnega davka po 1. točki tarifne številke 6 tarife davka od prometa proizvodov je prodajna cena, v katero je všteti prometni davek po 1. točki te tarifne številke. Ta osnova se določi tako, da se na končno prodajno ceno proizvajalca ali uvoznika uvozna oziroma proizvodna cena, povečana za odvisne stroške in priznana razlika v ceni) uporabi predpisan davek, izračunan po preračunani stopnji.

Preračunana stopnja se izračuna takole:

text=" 1 preračunana stopnja = ----- = 1,818 1-0,45"

Na tako izračunano davčno osnovo se doda znesek davka iz 2. točke tarifne številke 6 Tarife davka od prometa proizvodov v tolarjih po zavitku cigaret.

2. Promet proizvodov, ki niso namenjeni za končno potrošnjo

16. člen

V 6. in 10. členu zakona so določene pogoje oprostitve davka.

Pogojno davčno oprostitev oziroma nižjo davčno stopnjo lahko doseže kupec, ki je kot upravičeni kupec naveden v 1. do 3. točki prvega odstavka 6. oziroma v 10. členu zakona, če izpolnjuje pogoje iz 7. člena zakona.

Količine in vrste proizvodov, ki se kupujejo za nadene iz 6. ali 10. člena zakona na podlagi letne pogodbe, morajo biti razvidne iz pogodbe ali iz priloge k njej, lahko pa tudi iz posamezne naročilnice kupca, ki se sklicuje na tako pogodbo. Izjemoma lahko trgovska podjetja kot kupci v pogodbah, na podlagi katerih bodo med letom kupovali blago za nadaljnjo prodajo, določijo blago po blagovnih skupinah in jih zgolj vrednostno določijo.

Izjavo iz 3. točke 7. člena zakona lahko da kupec na naročilnici ali kot prilogo k njej. Če je izjava priloga k naročilnici, se mora sklicevati na številko in datum naročilnice. Če se proizvodi kupujejo sukcesivno po pogodbi, lahko da kupec izjavo v pogodbi ali pa kot prilogo k njej.

Kupec mora v izjavi napisati, za katero svojo registrirano dejavnost nabavlja proizvode brez plačila davka (npr. za gradbeno dejavnost, za proizvodnjo tekstilnih izdelkov) oziroma s plačilom davka po nižani stopnji (npr. oprema za opravljanje projektantskih storitev, ipd.).

Prodajalec napiše v računu o prodaji klavzulo, da prometni davek ni bil obračunan oziroma je bil obračunan po nižani davčni stopnji na podlagi kupčeve izjave (napiše številko in datum izjave).

Prodajalec ne sme prodati kupcu proizvodov brez obračunanega davka oziroma z davkom po nižani stopnji, če je po zakonu očitno, da se taki proizvodi ne štejejo za reprodukcijski material, ki je lahko oproščen davka, ali da ti proizvodi za takega kupca nimajo take narave, da bi jih lahko nabavil brez plačila davka oziroma s plačilom po nižani stopnji, ne glede na to, da je kupec dal formalno pravilno pisno izjavo. Če ne ravnajo tako, se šteje, so kršili 51. člen zakona.

Če carinarnica ugotovi, da uvoznikova izjava ni v skladu z zakonom, uvoznika opozori na pomanjkljivost. Če uvoznik kljub opozorilu vztraja, da lahko uvozi proizvode brez plačila davka oziroma s plačilom po znižani stopnji, carinarnica upošteva njegovo izjavo v carinskem postopku, o tem pa v 30 dneh obvesti davčni organ.

17. člen

Če pravna oseba ali zasebnik odkupuje od fizične osebe proizvod, od katerega mora biti plačan davek, obračuna davek, ki ga plača namesto davčnega zavezanca – fizične osebe tako, da uporabi preračunano stopnjo na prodajno vrednost proizvoda. Davek plača na predpisane račune v petih dneh po izplačilu kupnine oziroma ob prvi redni akontaciji.

Promet proizvodov, namenjenih nadaljnji prodaji

18. člen

Poleg pravnih oseb in zasebnikov, ki so registrirani za opravljanje trgovske dejavnosti, lahko kupujejo proizvode z izjavo po 1. točki 6. člena zakona brez plačila davka tudi druge pravne osebe, registrirane za nakup in prodajo proizvodov v okviru njihovih dejavnosti (lekarna, inženiring, gradbena podjetja, založniki ipd.) ter lahko obračunajo in plačajo davek ob njihovi prodaji.

Zasebnik, ki poleg opravljanja proizvodne ali storitvene dejavnosti, tudi nabavlja in prodaja proizvode kot trgovsko blago, jih lahko nabavlja brez plačila davka z izjavo po 1. točki 6. člena zakona ter davek obračunava in plačuje od prodajne cene tako nabavljenih proizvodov. Pri nabavi in prodaji blaga veljajo za njega tiste določbe zakona, ki se nanašajo na zasebne trgovce.

Promet reprodukcijskega materiala

19. člen

Reprodukcijski material iz 12. člena zakona lahko kupujejo po 2. točki prvega odstavka 6. člena zakona brez plačila davka na način in pod pogoji iz 7. člena zakona le pravne osebe in zasebniki, ki opravljajo proizvodno dejavnost iz drugega odstavka 6. člena zakona, kmetije, ki opravljajo kmetijsko dejavnost in katerih katastrski dohodek od kmetijskih in gozdnih zemljišč presega 2.000 tolarjev ter osebe iz tretjega odstavka 6. člena zakona.

Za les in lesne gozdne sortimente iz drugega odstavka 12. člena zakona, ki se ne morejo nabavljati kot reprodukcijski material brez plačila davka se štejejo: hlodovina iglavcev in listavcev, drogovi iglavcev in listavcev, jamski les iglavcev in listavcev, vodnjaški drogovi, vinogradniško kolje, celulozni les iglavcev in listavcev, les za lesne plošče in drva. Les iz prejšnjega stavka se ne more šteti za reprodukcijski material tudi če je bil uporabljen v lastnem proizvodnem procesu.

Material za pakiranje, ki se kot reprodukcijski material v proizvodnem procesu lahko nabavlja brez plačila davka, so tudi palete, žice, motvozi, manila, rafija, lepilni trakovi, zavojni papir, etikete, nalepnice, vinjete, navodila za uporabo proizvoda, pisne garancije in podobni proizvodi, ki se nalepijo ali pritrjujejo na končni proizvod oziroma se proizvodu priložijo.

Kot reprodukcijski material, ki se lahko nabavlja brez plačila davka se štejejo tudi polietilenska platna, ki se uporabljajo v kmetijski dejavnosti.

Material za vzdrževanje in čiščenje opreme in proizvodnih prostorov, ki se kot reprodukcijski material lahko nabavlja brez plačila davka, so čistila, detergenti, mila, volna za čiščenje, metle, ščetke, odpadni tekstilni izdelki ipd.

Promet reprodukcijskega materiala, ki se uporablja v gradbeništvu

20. člen

Gradbeni material, naštet v 4. točki prvega odstavka 12. člena zakona, smejo po 2. točki 6. člena in pod pogoji in na način iz 7. člena zakona nabavljati brez plačila davka pravne osebe in zasebniki, ki so registrirani za opravljanje gradbene dejavnosti, oziroma proizvodni obrati gradbene dejavnosti iz tretjega odstavka 6. člena zakona. Tako nabavljeni gradbeni material se sme porabiti za graditev, rekonstrukcijo, adaptacijo in popravila ter sprotno in investicijsko vzdrževanje gradbenih objektov.

Za opravljanje gradbene dejavnosti se štejejo:

- 1) gradbena dela v visoki gradnji; v nizki gradnji in pri vzdrževanju cest, všteti vzdrževanje plovnih poti; v hidrogradnji;
- 2) montažna dela;
- 3) zaključna dela v gradbeništvu; zidarska, pleskarsko-barvarska, fasaderska, stavbnokleparska, ključavničarska, steklorezniška, dela pri tlakovanju, asfaltiranju, pokrivanju streh, notranja inštalaterska dela za vodovod, kanalizacijo, elektriko, plin, paro idr.;
- 4) investicijska dela v lastni režiji.

Objekti, za katerih postavitve ni potrebno gradbeno dovoljenje, se ne štejejo za gradbene objekte po zakonu.

Med gradbeni material, ki z vgraditvijo postane sestavni del objekta, se štejejo tudi stavbno pohištvo ter vse vrste stenskih, stropnih in talnih oblog, polkna, vse vrste okenskih zagrinjal, razen zaves in vse vrste predelnih sten, ne glede na to, iz kakšnega materiala so izdelane.

Med priključke, ki z vgraditvijo postanejo sestavni del objekta, se štejejo tudi števec pretoka pare in plina, merilniki kalorij; protitokovni aparati; električne ure; stikala, vtičnice, priključne omarice, varovalke in drugi izdelki, ki se vgrajujejo v stene ali razdelilne table; zvonci in domofoni, alarmne naprave; priključne omarice in drugi priključni elementi za telefon in telefonske centrale; antene in priključni elementi za antene, razen antenskih satelitskih sprejemnikov; grelniki, ventilatorji in drugi priključni elementi za gretje in hlajenje; sanitarne naprave in drugi izdelki, ki se priključujejo na instalacijsko omrežje.

Promet proizvodov, ki se vgrajujejo v proizvode, ki se popravljajo in servisirajo

21. člen

Remontna podjetja, zasebniki in servisi, registrirani za promet, popravilo in vzdrževanje proizvodov trajnejše uporabne vrednosti (strojev, naprav, aparatov ipd.), smejo po 3. točki prvega odstavka 6. člena zakona pod pogoji in na način iz 7. člena zakona kupovati brez davka od prometa proizvodov nadomestne dele in drug material, potreben za vgraditev v proizvode, ki se popravljajo in servisirajo.

Servisi, ki so registrirani za obnavljanje proizvodov trajnejše uporabne vrednosti, kupujejo proizvode, ki jih bodo v okviru svoje registrirane dejavnosti obnovili, brez plačila davka na podlagi 3. točke prvega odstavka 6. člena zakona in na način in pod pogoji iz 7. člena zakona. Davčna osnova pri prodaji obnovljenega proizvoda je končna prodajna cena.

Če servis naroči del servisne storitve pri drugem servisu priloži svoji naročilnici fotokopijo izjave naročnika servisne storitve. Drugi servis izjavo upošteva pri obračunu davka od vgrajenih nadomestnih delov.

Kadar se nadomestni deli iz prvega odstavka tega člena vgrajujejo v proizvode, ki se štejejo za opremo pravnih oseb ali zasebnikov, se od vrednosti prodanih oziroma vgrajenih delov plača davek po tar. št. 3 tarifne davka od prometa proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz 7. in 10. člena zakona.

Kadar se nadomestni deli iz prvega odstavka tega člena vgrajujejo v proizvode, ki se ne štejejo za opremo pravnih oseb ali zasebnikov oziroma se vgrajujejo v proizvode, ki so last fizičnih oseb, se od vrednosti prodanih in vgrajenih delov obračuna in plača davek po stopnjah iz ustreznih tarifnih števil.

22. člen

Davčni zavezanec mora v računu posebej izkazati vrednost vgrajenih nadomestnih delov in drugega materiala in stopnjo in znesek obračunanega davka od prometa proizvodov ter posebej izkazati ceno opravljene storitve in stopnjo in znesek davka, obračunan od storitve.

Če je serviser ob nakupu nadomestnih delov in materiala plačal davek in oboje ločeno izkazuje v računu, ni dolžan od teh delov in materiala obračunati davka, če v računu označi, da je bil davek že plačan, in če je zaračunana cena enaka nabavni ceni teh proizvodov z vračunanim davkom. Upravičenost nezaračunavanja davka po tem odstavku serviser dokazuje z evidenco, v kateri zagotavlja podatke o količini nabavljenih nadomestnih delov in materiala po nazivu, merski enoti in vrednosti po dobaviteljih ter podatke o uporabi ter nadomestnih delov in materiala po računih.

Promet opreme

23. člen

Proizvodi, ki so bili nabavljeni po znižani davčni stopnji na način in pod pogoji iz 7. in 10. člena zakona, morajo biti v kupčevem poslovnem prostoru, če se delovni proces ne opravlja izven poslovnega prostora, razen motornih vozil in plovil.

S pisarnami in drugimi upravnimi prostori po tretjem odstavku 10. člena zakona so mišljeni: prostori bank, zavarovalnic, upravnih organov; pisarne in podobni prostori, kjer se opravlja administrativna dejavnost tako v gospodarstvu kot v negospodarstvu. Za take prostore se ne štejejo učilnice, kinodvorane, gledališke dvorane, telovadnice in podobno.

Pravne osebe in zasebniki, ki za opravljanje svoje registrirane dejavnosti uporabijo proizvod, ki so ga izdelali sami ali ga je za njihov račun izdelal kdo drug in je za tak proizvod obvezna registracija, ravnajo glede obračuna prometnega davka v skladu z 10. in 11. členom zakona. Davek obračuna davčni organ v kraju sedeža pravne osebe oziroma stalnega prebivališča zasebnika od davčne osnove, določene v 16. členu zakona. Davek se plača v petih dneh po izdelavi proizvoda oziroma pridobitvi strokovnega mnenja, izdanega po predpisih o varnosti cestnega prometa.

Uvoz proizvodov za nadaljnjo prodajo, reprodukcijo ali predelavo ter uvoz opreme

24. člen

Pravne osebe in zasebniki smejo samo na način in pod pogoji iz 7. člena zakona uvažati proizvode za nadaljnjo prodajo, reprodukcijo in predelavo ter za opravljanje servisne dejavnosti, brez plačila davka in opremo s plačilom davka po znižani davčni stopnji iz tar. št. 3 tarife davka od prometa proizvodov.

Pri uvozu opreme obračuna in zaračuna davek carinarnica skupaj s carino in drugimi uvoznimi dajatvami.

Z uvozom opreme je mišljen tudi začasen uvoz opreme.

Uvoznik da carinarnici prek katere uvažata proizvode, pred carinjenjem izjavo o oprostitvi plačila davka oziroma plačilom davka po znižani stopnji, in sicer svojo, če uvažata v svojem imenu in za svoj račun, oziroma naročnikovo, če uvažata v svojem imenu in za tuj račun.

3. Oprostitve prometnega davka

(18. člen zakona)

25. člen

S proizvodi, ki se izvažajo, so mišljeni tudi proizvodi, ki se po registrirani pogodbi o oddaji graditve investicijskega objekta v državi tujemu izvajalcu izvozno – uvozno carinijo, ne da bi šli čez carinsko črto.

26. člen

Pravico do nakupa osebnega avtomobila brez plačila davka ima oseba, ki predloži prodajalcu izvid in pisno mnenje pristojne invalidske komisije oziroma strokovne komisije za razvrščanje otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, imenovane na podlagi zakona o izobraževanju in usposabljanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju (Uradni list SRS, št. 19/76), da so izpolnjeni pogoji iz 14. točke 18. člena zakona. Izvid in mnenje pristojne komisije ne smeta biti stara več kot šest mesecev.

Oseba iz prvega odstavka tega člena lahko uveljavi pravico do davčne oprostitve, če kupuje osebni avtomobil izključno za osebni prevoz in če prodajalcu, uvozniku ali carinarnici poleg izvida in mnenja pristojne komisije da na vpogled tudi naslednje dokaze:

- 1) da je sposoben voziti osebni avtomobil, kar dokaže z ustreznim vozniškim dovoljenjem na svoje ime;
- 2) da mu je potrebna nega in pomoč druge osebe, ki ima vozniško dovoljenje, in bo vozila ta avtomobil izključno zaradi prevoza zadevnega invalida, če ta ne more imeti vozniškega dovoljenja zaradi navedenih razlogov, kar se dokaže z odločbo, s katero ji je priznana pravica do strežbe in pomoči, ali z drugim dokumentom, ki ga izda pristojni organ, in vozniškim dovoljenjem osebe, ki streže invalidu in mu pomaga.

Prodajalec, uvoznik ali carinarnica mora o vseh navedenih dokazih, na podlagi katerih invalid uveljavlja pravico do davčne oprostitve pri nakupu osebnega avtomobila, vpisati ustrezne podatke v fakturo oziroma carinsko deklaracijo o prodaji osebnega avtomobila

zadevni osebi brez obračunanega davka. Prodajalec potrdi oprostitev plačila davka na računu oziroma carinski deklaraciji, na podlagi česar se lahko osebni avtomobil registrira, na računu oziroma carinski deklaraciji pa napiše organu, pristojnemu za registracijo vozil naslednjo opombo:

»Če invalidna oseba odtuji vozilo v treh letih po nakupu, mora plačati prometni davek, ki ga je bila oproščena.«

Če se vozilo da drugi osebi, da ga vozi, razen, če je v vozilu invalid, se mora plačati prometni davek, ki ni bil plačan pri nakupu.

Če invalid uveljavi pravico do oprostitve davka za kupljeni osebni avtomobil, se v prometno dovoljenje za ta avtomobil v rubriko Opomba vpiše tole besedilo:

»Če se vozilo odtuji do (vpiše se datum, ki bo čez tri leta), se mora plačati prometni davek (14. točka 18. člena zakona). Vozi invalid ali druga oseba, če hkrati vozi invalida.«

Uporabo osebnega avtomobila, nabavljenega brez plačila davka po 14. točki 18. člena zakona kontrolira prometna policija in o ugotovljenih nepravilnostih obvešča davčni organ.

Organ, pristojen za registracijo vozil, ne sme registrirati osebnega avtomobila, ki ga je invalid kupil brez plačila davka na drugo osebo, preden potečejo tri leta od dneva njegovega nakupa, če invalid ne predloži potrdila davčnega organa, da je vplačal davek s pripadajočimi obrestmi od dneva nakupa do dneva prodaje osebnega avtomobila.

27. člen

Med proizvode iz 17. točke 18. člena zakona se štejejo Humana, Bebimil, Nektarmil, Sojamil in podobni izdelki, namenjeni izključno za hrano dojenčkov.

4. Obračun davka po tarifi davka od prometa proizvodov

Plačevanje davka od prometa proizvodov iz tarifne številke 1 tarife davka od prometa proizvodov

28. člen

Po tarifni številki 1 se plačuje davek od vseh tistih proizvodov, ki niso posebej imenovani v tarifnih številkah 2 do 7 tarife davka od prometa proizvodov ali za katere ni predpisana davčna oprostitvev po 18. členu zakona.

Po tarifni številki 1 se plačuje prometni davek tudi od tehle proizvodov:

- 1) motornih vozil in drugih vozil, razen osebnih avtomobilov z delovno prostornino bencinskega motorja nad 1,8 litra in dieselskega motorja nad 1,9 litra;
- 2) grafičnih izdelkov (razen grafičnih izdelkov iz 13. točke tarifne številke 3) kot so koledarji, telefonski imeniki, vozni redi, prospekti, tiskana in druga embalaža na papirju in kartonu, ceniki, katalogi, obrazci, čekovne in hranilne knjižice, potni listi, vstopnice, lepilni in drugi trakovi in podobni izdelki;
- 3) pisalnega, risalnega ali kopirnega papirja, drugega pisarniškega materiala in šolskih potrebščin, razen proizvodov iz 12. točke tarifne številke 3;

- 4) barv, pigmentov, firnežev, glazur, emajlov, razredčil, premaznih sredstev idr. razen barv za fasade, zidove, okna in vrata iz 1. točke tarifne številke 2, ki ne vsebujejo škodljivih snovi;
- 5) od nadomestnih delov za proizvode, vključno za osebne avtomobile;
- 6) od naftnih derivatov, od katerih prometa se ne plačuje davek po tarifni številki 5 tarife davka od prometa proizvodov;
- 7) od vseh vrst piva;

Pivo je alkoholna pijača, ki se daje v promet z imenom pivo, ne glede na delež vsebovanega alkohola.

- 8) od osvežilnih gaziranih brezalkoholnih pijač, aromatiziranih sirupov in pijač, ki vsebujejo alkohol, vendar ne več kot 2%;

Te pijače so:

- a) pijače, pridobljene z mešanjem sadnih baz, citrusovih baz ali aromatiziranih sirupov v vodi ali mineralni vodi z dodatkom sladkorja, organskih kislin, arom, barvil in drugih aditivov ter ob morebitnem dodatku ogljikovega dioksida. Te pijače lahko vsebujejo tudi alkohol (etanol), vendar ne več kot 2%;
- b) umetne osvežilne pijače iz ekstraktov in esenc, pridobljene z mešanjem rastlinskih ekstraktov ter naravnih esenc, umetnih esenc in kombiniranih esenc z vodo ali z mineralno vodo z dodatkom sladkorja, dovoljenih organskih kislin in drugih aditivov ter z morebitnim dodatkom ogljikovega dioksida. Med drugim spadajo med te pijače tudi pijače tipov kola, biter in tonik, kot tudi umetne limonade, pokalice in sorodne pijače podobne sestave, izdelane iz esenc. Te pijače lahko vsebujejo tudi alkohol (etanol), vendar ne več kot 2%;
- c) visokokalorične osvežilne pijače, pridobljene iz ene ali več naslednjih sestavin, raztopljenih v vodi: citrusove baze (limone, pomaranče, mandarine, grenivke in njihovi hibridi), sadne baze kontinentalnih vrst sadja (jagode, maline, breskve, šipek idr.), aromatiziranih sirupov iz citrusnega sadja in aromatiziranih sirupov iz kontinentalnega sadja, sladkorja (saharoze, sladkornega sirupa, glukoze in glukoznega sirupa, dekstroze in fruktoze), kislin (citronske, jabolčne, vinske ali askorbinske), naravnih arom in naravnih emulzij, dovoljenih naravnih barvil, natrijevega benzoata in askorbinske kisline in njunih soli ter ob morebitnem dodatku ogljikovega dioksida: te pijače lahko vsebujejo tudi alkohol (etanol), vendar ne več kot 2%;

č) druge pijače, ne glede na to, ali so pridobljene iz naravnih ali umetnih sestavin ali v kombinaciji teh sestavin, z dodatkom ali brez dodatka arom, barvil, kislin in drugih aditivov posamično ali v kombinaciji z ogljikovim dioksidom ali brez njega; tudi te pijače lahko vsebujejo alkohol (etanol), vendar ne več kot 2%;

- d) med osvežilne gazirane brezalkoholne pijače iz tega odstavka se štejejo tudi proizvodi, izdelani v obliki tablet, praškov idr., iz katerih se s topljenjem v vodi dobijo osvežilne gazirane brezalkoholne pijače.

- 9) od surove, pražene in mlete kave in kavnega ekstrakta;

- 10) od poldragih kamnov, ki se samostojno dajejo v promet kot neobdelan oziroma nepripravljen drug material in ki se ne obravnavajo kot dragi kamni:

- a) opali (plemeniti opal, ognjeni, navadni in polopal, hidrofan, kašalong), cirkon, hiacintin, topaz, hrizolit in olivin;

- b) granati (grosular, črni melanit, niron, češki granat, alaman, almandin, apersartin, tonazolit, uvarovit idr.), turmalin, tirkiz, vezuvian;
- c) glinenci (amazonški kamen, rumeni ortoklas, sončev kamen, mesečev kamen, labrador idr.), kremen (gorski kristal, sajavec, ametist, rožnati kremen, citrin, češki topaz, avanturin, mačje oko, jaspis idr.), ortoklas in glinenec (prosojni mesečev kamen, zeleni amazonec idr.).

Plačevanje davka od prometa proizvodov po tarifni številki 2 tarife davka od prometa proizvodov

29. člen

Med proizvode iz 1. točke tarifne številke 2 se všttevajo tudi cementni izdelki.

Med detergente brez fosfatov iz 6. točke tarifne številke 2 se všttevajo detergenti, ki vsebujejo do 1% fosforja.

Naravno vino iz 9. točke tarifne številke 2 tarife je izdelek, pridobljen z naravnim alkoholnim vrenjem mošta ali drozge grozdja, in to brez dodajanja sladkorja ali drugih sladkih snovi, brez dodajanja alkohola, močnih alkoholnih pijač, barvil, kisline, tropin, koncentriranega mošta, dišav in drugih snovi in primesi in brez mešanja vina s specialnim vinom. Naravna vina so tudi peneča vina, ki poleg sestavin, ki so v naravnih vinih, vsebujejo le še ogljikov dioksid v količinah, ki so določene s posebnimi predpisi. Peneča vina so lahko naravna peneča vina in umetna (gazirana) peneča vina, odvisno od tega, ali je nastal ogljikov dioksid izključno z alkoholnim vrenjem ali pa je bil delno dodan pod tlakom. Odvisno od deleža ogljikovega dioksida so peneča vina lahko polpeneča vina, peneča vina in močno peneča vina.

Za žlahtne kovine v kovani in nepredelani obliki iz 10. točke tarifne številke 2 se štejejo:

- 1) žlahtne kovine v nepredelani obliki, in sicer: bloki, ploščice in palice, označene z uradnim žigom proizvajalca žlahtnih kovin ali pooblaščne rafinerije;
- 2) žlahtne kovine v kovani obliki, in sicer: vse vrste kovancev, ki so bili ali ki so v času izdaje v kakšni državi zakonito plačilno sredstvo oziroma je na njih označena nominalna vrednost v valuti države, veljavni na dan izdaje kovancev.

Med oblačila iz 11. točke tarifne številke 2 se ne všttevajo kape, klobuki, tančice, ovratniki, manšete, naramnice, podveze in podobno.

Plačevanje davka od prometa proizvodov iz tarifne številke 3 tarife davka od prometa proizvodov

30. člen

Davek po tarifni številki 3 se plačuje le od tiste opreme in njenih nadomestnih delov, katerih promet se opravi na način in pod pogoji iz 7. člena zakona, kadar ti pogoji niso izpolnjeni, se od prometa opreme plača davek po stopnjah iz ustreznih tarifnih številk tarife davka od prometa proizvodov.

Med proizvode, ki so namenjeni za prehrano ljudi po 7. točki tarifne številke 3 se štejejo tudi tile proizvodi:

- a) sadni izdelki (npr. džem, marmelada, kompot, kandirano sadje, sadni sokovi, koncentrirani sadni napitki, koncentracije sadnega soka v prahu, sušeno sadje, sušeno sadje v prahu, sadni žele, sadni sirup, sladoled, sadna kaša ipd.);
- b) izdelki iz škroba in moka;
- c) slašičarski in drugi pekovski izdelki (keksi, napolitanke, sladice);

č) škrob, namenjen za hrano ljudi, jedilna želatina, esenca za pripravo sladic in drugi podobni izdelki; -d) naravni sadni sokovi in naslednje pijače:

- pijače, pridobljene iz sadja, zelenjave in gozdnih sadežev ter njihovih koncentratov z dodatkom vode;
- fermentirane osvežilne pijače iz žit (boza ipd.), pridobljene z nepopolno alkoholno fermentacijo kuhanega in ohlajenega hidrolizata škroba, v katerih so zaostali ali so pozneje ustvarjeni tudi stranski produkti fermentacije, kot so: sladkorji, organske kisline, sluzaste snovi, aldehidi idr. Pri izdelavi teh pijač se uporabljajo koruzna moka in zdrob, proso, otrobi in drugi škrobni produkti, žita, pekovski kvas, saharoza oziroma sladkorni sirup in citronska kislina. Delež alkohola (etanola) v teh pijačah ne sme presegati 0,6% neto količine izdelka;
- fermentirane osvežilne pijače iz slada (kvas ipd.), pridobljene z nepopolno mlečno alkoholno fermentacijo sladnega ekstrakta, nastalega iz vzklilega osušenega in sahariziranega zrna žit oziroma ječmenovega in rženega slada s spremljajočimi aromatičnimi in ekstrakcijskimi snovmi. Pri izdelavi teh proizvodov se uporabljajo žitni slad, saharoza, sladkorni sirup, maltoza, kvas in karamel. Delež alkohola v teh proizvodih ne sme presegati 0,5% neto količine izdelka.

Za dekliška in deška oblačila do vštete številke 14 iz 11. točke tarifne številke 3 se štejejo oblačila, ki ustrezajo velikosti do 164 cm, pri katerih prsni obseg in obseg bokov ne presegeata 88 cm.

Za nosilce besede, slike in zvoka, ki so znanstvenega, umetniškega, kulturnega, izobraževalnega in informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 se štejejo: knjige, brošure, časniki in revije znanstvenega, umetniškega, kulturnega, izobraževalnega in strokovnega značaja; informativni in zabavni tisk (dnevni, tedenski in drug periodični ali občasni tisk); uradna glasila; učni filmi; katalogi knjig, muzejev, likovnih galerij ter kulturnih, umetniških, znanstvenih, izobraževalnih, strokovnih in drugih razstav; gramofonske plošče in kompaktne plošče, posnete videokasete, posneti magnetofonski in magnetni trakovi in diskete.

Za izdelke domače in umetne obrti iz 17. točke tarifne številke 3 se štejejo izdelki, naštetih v posebnem seznamu, ki ga sestavi in po potrebi dopolnjuje pristojni republiški upravni organ v soglasju z ministrstvom za finance.

Za zdravila in pomožna zdravilna sredstva iz 19. točke tarifne številke 3 se štejejo zdravila in pomožna zdravilna sredstva po zakonu o dajanju zdravil v promet.

Za opremo za majhne elektrarne iz 27. točke tarifne številke 3 se štejejo med drugim vodna turbina, regulator hitrosti, prenosnik moči, zaporni organ za turbino, upravljalna omara, stikališče, dvižna naprava za montažo in demontažo, ventilatorji za prezračevanje in drenažne črpalke. Gradbeni material, potreben za postavitve male hidroelektrarne, se ne vštevajo med to opremo.

Pravico do nakupa novega osebnega avtomobila s plačilom davka po znižani stopnji iz 28. točke tarifne številke 3 ima oseba, ki ima v družini tri in več otrok in ki predloži prodajalcu pisno mnenje centra za socialno delo da so izpolnjeni pogoji iz 28. točke tarifne številke 3.

Za družino, ki živi v skupnem gospodinjstvu se štejejo poleg roditeljev še otroci, posvojenci in pastorki, ki stalno prebivajo skupaj. Če se v času trajanja razveznega postopka ali razpada izvenzakonske skupnosti roditelja ne moreta sporazumeti, kdo od njiju bo uveljavil pravico do nakupa avtomobila po znižani stopnji, Center za socialno delo ni dolžan izdati mnenja.

Mnenje centra za socialno delo ne sme biti starejše od šest mesecev. K zahtevi za izdajo mnenja se priloži potrdilo pristojnega organa za notranje zadeve o stalnem bivališču vseh, ki živijo v družini v skupnem gospodinjstvu z navedbo sorodstvenega razmerja.

Prodajalec, uvoznik ali carinarnica mora o vseh navedenih dokazih, na podlagi katerih oseba uveljavlja pravico do nakupa po znižani stopnji, vpisati ustrezne podatke v fakturo oziroma carinsko deklaracijo o prodaji osebnega avtomobila zadevni osebi z obračunom davka po znižani stopnji. Prodajalec potrdi plačilo davka po znižani stopnji na računu oziroma carinski deklaraciji, na podlagi česar se lahko osebni avtomobil registrira, na računu oziroma carinski deklaraciji pa napiše organu, pristojnemu za registracijo vozil naslednjo opombo:

»Če oseba odtuji vozilo v petih letih po nakupu, mora plačati razliko med davkom po znižani stopnji in polni davčni stopnji s pripadajočimi obrestmi.«

V prometno dovoljenje za ta avtomobil se v rubriko Opomba vpiše tole besedilo:

»Če se vozilo odtuji do (vpiše se datum, ki, bo čez pet let), se mora plačati prometni davek (28. točka tarifne številke 3 tarife davka od prometa proizvodov).«

Organ, pristojen za registracijo vozil, ne sme registrirati osebnega avtomobila, ki ga je oseba kupila z davkom po znižani stopnji na drugo osebo, preden poteče pet let od dneva njegovega nakupa, če oseba ne predloži potrdila davčnega organa, da je vplačala davek s pripadajočimi obrestmi od dneva nakupa do dneva prodaje osebnega avtomobila.

Za mline in kosmičarje za mletje žita iz 30. točke tarifne številke 3 se štejejo le tisti, ki imajo mnenje pristojnega upravnega organa, da se štejejo za take proizvode. Preden da proizvajalec oziroma uvoznik takšne proizvode v promet, jih mora opremiti z napisom, da so obdavčeni po tarifni številki 3 na podlagi mnenja pristojnega organa (napiše ime organa ter številko in datum mnenja).

Plačevanje prometnega davka pri prometu proizvodov iz tarifne številke 5 tarife davka od prometa proizvodov

31. člen

Proizvodi iz 6. točke tarifne številke 5 so proizvodi, izdelani pretežno iz nafte oziroma iz več kot 50% nafte ali naftnih derivatov, med katere spadajo med drugim tudi vretensko olje, olje za fino mehaniko, olje za ležaje, olje za pnevmatična orodja, olje za hlajenje, olje za hladilnice, vazelinsko olje, turbinsko olje, olje za vakuumske črpalke, olje za kaljenje, olje za popuščanje, olje za mašččenje, olje za honanje, olje za rezanje, olje za vrtnanje, olje za zavore, olje za menjalnike, olje za plinske motorje, izolacijsko olje, olje za zračna

dvigala, mast za kroglične ležaje, natrijeva mast, mast za šasije, aluminijeva mast, litijeva mast, univerzalna avtomobilska mast, mast za vodne črpalke, grafitna tovarna mast, tehnična mast, mast za jamske vozičke, mast za jeklene vrvi, tehnični vazelin ter druga podobna olja in masti.

Pri naftnih derivatih je davčna osnova prodajna cena proizvajalca (rafinerije), povečana za odvisne stroške, in marža, ki jo zaračunava tisti, ki jih daje v promet.

Pri preračunavanju kilogramov v litre se vzame povprečna specifična teža, in sicer: za motorni bencin s 86 in 98 ali več oktani 0,741, za dieselsko gorivo D-1 0,822, za dieselsko gorivo D-2 0,839, za dieselsko gorivo D-3 0,851, za ekstra lahko kurilno olje (EL) 0,838 in za specialno lahko kurilno olje (LS) 0,842.

Plačevanje davka od prometa proizvodov iz tarifne številke 7 tarife davka od prometa proizvodov

32. člen

Kot druge alkoholne pijače iz tarifne številke 7 se med drugim štejejo:

- a) desertna vina, pridobljena z alkoholnim vrenjem močno zrelega ali uvelega grozdja plemenite vinske trte z dodatkom sladkorja. Med desertna vina spadajo tudi žgana desertna vina, ki se pridobivajo z alkoholnim vrenjem vkuhanega (zgoščenega) mošta z dodatkom sladkorja;
- b) likerska vina, ki so pridobljena iz zgoščenega in zaslajenega mošta z dodatkom vinskega destilata;
- c) aromatizirana vina, pridobljena iz naravnih ali specialnih vin z dodatkom dišečih zelišč, kot na primer razni vermuti in podobna vina;
 - č) desertne pijače, ki se dajejo v promet kot »ribezov desert«, sherry desert« ipd. in se po predpisih štejejo za desertne pijače;
- d) likerji in druge alkoholne pijače, ki se štejejo za likerje po predpisih, ki urejajo njihovo pridobivanje in kakovost;
- e) močne alkoholne pijače, ki so v prometu z imeni vodka, rum, whisky, gin, konjak in podobno, ne glede na to, ali so deklarirane kot naravne ali kot umetne pijače.

III. DAVEK OD PROMETA STORITEV

1. Splošno

33. člen

Davek od storitev se plačuje od plačil za opravljene storitve. S plačilom je mišljeno plačilo v denarju ali naravi ali vrednost nasprotne storitve.

Davek od storitev ni vsebovan v davčni osnovi, temveč bremeni naročnika storitve. Davek se izračuna z uporabo predpisane davčne stopnje na ceno storitve. Če je iz kalkulacijskega lista cene storitve oziroma cenika izvajalca storitve razvidno, da je davek vračunan v ceno storitve, se davek izračuna z uporabo preračunane davčne stopnje.

34. člen

Storitve se opravljajo z materialom, od katerega je pri nabavi plačan prometni davek.

Stroški, ki jih je imel izvajalec storitve v zvezi s storitvijo (tudi materialni), ne zmanjšujejo davčne osnove (23. člen zakona).

Materialni stroški zmanjšujejo davčno osnovo za davek od prometa storitev pri servisnih storitvah, če so v računu ločeno izkazani. Obračunavanje davka od prometa proizvodov od materiala, ki se porabi pri servisni storitvi, določa 21. in 22. člen tega pravilnika.

35. člen

Prodaja jedil in pijač in drugih proizvodov v gostinstvu in slaščičarstvu se šteje za opravljanje storitvene dejavnosti. Zavezanci, ki opravljajo gostinsko ali slaščičarsko dejavnost, plačujejo pri nabavi davek od prometa proizvodov od vseh proizvodov, ki jih kupujejo za porabo, predelavo in za nadaljnjo prodajo.

Osnova za obračun davka od prometa jedil in pijač v gostinstvu in slaščičarstvu je prodajna cena, zmanjšana za nabavno ceno živil in pijač, vključno z davkom od prometa proizvodov, ki ga je izvajalec teh storitev plačal pri nabavi (10. točka prvega odstavka 24. člena zakona).

Osnova za obračun davka od prometa drugih storitev je določena v 33. členu tega pravilnika.

36. člen

Storitev, opravljena na naročnikovem materialu se šteje za opravljanje storitvene dejavnosti (t. im. proizvodna storitev). Od materiala, ki ga da izvajalec proizvodne storitve, mora biti plačan davek.

Davek od prometa proizvodne storitve se obračuna od zaračunane storitve, v katero ni vključena vrednost naročnikovega materiala.

Če je storitev opravljena na naročnikovem materialu, ki je njegov reprodukcijski material, se taka storitev šteje za fazo v reprodukciji, in se davek od proizvodne storitve ne plačuje, če so izpolnjeni pogoji iz 6. in 7. člena zakona.

37. člen

Davek od gradbenih storitev plačuje izvajalec, pri katerem je investitor naročil gradbeno delo. Če tak izvajalec odda posamezna gradbena dela drugim izvajalcem, se take storitve štejejo za fazo v gradbeništvu in se davek od teh gradbenih storitev ne plačuje, če so izpolnjeni pogoji iz 6. in 7. člena zakona.

Davek od gradbenih storitev se plačuje od gradbenih storitev, naštetih v drugem odstavku 20. člena tega pravilnika. Od drugih storitev, povezanih z gradnjo in opremo objektov se plačuje davek po stopnji iz tarifne številke 1 tarife davka od prometa storitev.

2. Neobdavčene storitve

38. člen

S prevozom potnikov v mestnem in obmestnem prometu z javnimi prevoznimi sredstvi po 3. točki prvega odstavka 21. člena zakona je mišljen prevoz, ki ga opravljajo pravne osebe in zasebniki, ki imajo za to posebno dovoljenje pristojnega organa, in sicer med ožjim mestnim območjem in krajem, ki se po statutu mesta šteje za širše mestno območje, kot tudi prevoz potnikov, ki se šteje za obmestni promet.

39. člen

Mednarodni prevozi potnikov in blaga se štejejo za izvozne storitve, če je začetna postaja na ozemlju Republike Slovenije in končna postaja v tujini, oziroma začetna postaja v tujini in končna na ozemlju Republike Slovenije.

40. člen

S humanitarno dejavnostjo v 6., 7. in 12. točki prvega odstavka 21. člena zakona je mišljena dejavnost s socialno-človekoljubnimi cilji. Vanjo se vštevajo tudi dejavnosti organizacij iz panoge 140421 enotne klasifikacije dejavnosti.

41. člen

Ustvarjeni prihodki od prireditev so po 6. točki prvega odstavka 21. člena neobdavčeni, če se najmanj 51% ustvarjenih prihodkov porabi za humanitarne namene.

42. člen

Med stanovanjske prostore, od katerih najema ali podnajema se po 7. točki prvega odstavka 21. člena zakona ne plačuje davek, se vštevajo tudi prostori samskih domov podjetij in študentskih domov.

43. člen

Za zdravstvene storitve po 8. točki prvega odstavka 21. člena zakona se štejejo zdravstveno – preventivno in sanitarno varstvo, ambulantno – poliklinično in dispanzersko zdravstveno varstvo, stacionarno zdravstveno varstvo, stomatološko zdravstveno varstvo in drugo zdravstveno varstvo (transfuzija krvi in druge oblike).

Za storitve socialnega varstva po 8. točki prvega odstavka 21. člena zakona se štejejo varstvo otrok in mladine, socialno varstvo otrok in mladine ter socialno varstvo odraslih (podskupina 1302 enotne klasifikacije dejavnosti).

3. Obračun davka po tarifi davka od prometa storitev

44. člen

Davek od storitev prometa na debelo se plačuje od prometa proizvodov v nespremenjeni obliki z razkladališča (skladišča ipd.) ali tranzitno, razen od prodaje za gotovino in pri tem ni pomembno, ali je v računu obračunan davek od prometa proizvodov ali ne.

Davek od storitev prometa na drobno se plačuje samo od prodaje po tretjem odstavku 1. člena zakona.

IV. DAVČNE EVIDENCE

45. člen

Za pravilno in pravočasno obračunavanje in plačevanje davka od prometa proizvodov zagotavljajo pravne osebe – davčni zavezanci iz 13., 14. in 22. člena zakona, ki opravljajo promet proizvodov ali storitev kot svojo dejavnost, v svojem knjigovodstvu ali v izvenknjigovodski evidenci podatke o davčnih osnovah po tarifnih številkah in davčnih stopnjah, na podlagi katerih se izračunavajo, plačujejo in usmerjajo akontacije, ter podatke, na podlagi katerih se davek periodično in dokončno obračunava.

Analitično evidentiranje davčnih osnov po tarifnih številkah in davčnih stopnjah, si lahko zagotovi davčni zavezanec tudi z izvenknjigovodsko evidenco, ki mora biti usklajena z ustreznimi knjigovodskimi podatki.

46. člen

Pravna oseba – davčni zavezanec, ki prodaja proizvode za nadaljnjo prodajo ali reprodukcijo ali predelavo brez plačila prometnega davka oziroma opremo s plačilom davka po znižani davčni stopnji, izda o prodanih proizvodih račun. Kopijo računa hrani kot svojo knjigovodsko dokumentacijo in mu priloži naročilnico in izjavo o davčni oprostitvi oziroma o plačilu davka po znižani davčni stopnji.

Davčni zavezanec (pravna oseba in zasebnik), ki prodaja proizvode po tretjem odstavku 7. člena zakona, vodi evidenco, določeno v petem odstavku 55. člena zakona.

47. člen

Računi, izjave, naročilnice in drugi dokumenti, za katere je z zakonom določeno, da se štejejo kot knjigovodska in davčna dokumentacija davčnega zavezanca, se lahko prenesejo tudi na nosilce podatkov za avtomatsko ali mikrografsko obdelovanje, tako da se lahko po potrebi prikažejo na zaslonu ali odtisnejo.

Evidentiranje proizvodov, nabavljenih brez davka in evidentiranje opreme, nabavljene po znižani stopnji

48. člen

Zavezanec, ki kupuje proizvode po 2. ali 3. točki prvega odstavka 6. člena zakona brez plačila prometnega davka oziroma opremo s plačilom prometnega davka po znižani davčni stopnji, zagotovi v knjigovodstvu oziroma v izvenknjigovodski davčni evidenci podatke o nakupu, gibanju in porabi tega materiala oziroma opreme po vrstah, količinah in vrednostih iz računa, prejemnice, dostavnice, voznega lista in drugih listin o opravljenem nakupu.

Zavezanec, ki opravlja prodajo blaga na drobno in za tako prodajo nabavlja blago brez plačila davka po 1. točki prvega odstavka 6. člena zakona, ločeno evidentira podatke o nazivu, merski enoti in količini prejetega blaga ter o prodajni vrednosti blaga z vračunanim davkom.

Evidence iz prvega in drugega odstavka tega člena se hranijo v poslovnem prostoru oziroma tako, kot je določeno v četrtem odstavku 641 člena zakona.

Od proizvodov iz prvega odstavka tega člena, ki se nenamensko porabijo, se plača davek kot pri jemanju za lastno porabo.

Od proizvodov iz prvega odstavka tega člena, ki se odtujijo, se plača davek odvisno od pogojev, ki so bili izpolnjeni s strani kupca.

Vodenje davčne evidence pri davčnih zavezancih – zasebnikih

49. člen

Davčni zavezanec – zasebnik, ki vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva, vodi davčne evidence na način kot je s tem pravilnikom določeno za pravno osebo.

Davčni zavezanec – zasebnik, ki ne vodi poslovnih knjig po sistemu dvostavnega knjigovodstva, vodi davčne evidence na način kot je določeno z odredbo o evidencah, ki jih vodijo davčni zavezanci, ki ne vodijo poslovnih knjig po sistemu dvostavnega knjigovodstva (56. člen zakona).

Davčne evidence, ki se vodijo pri odkupu, predelavi, proizvodnji in prodaji predmetov iz lomljenega zlata

50. člen

Davčni zavezanci – zlatarji, ki odkupujejo, predelujejo, izdelujejo in prodajajo predmete iz lomljenega zlata, vodijo tudi evidenco o odkupu oziroma nakupu lomljenega zlata, evidenco o predelavi lomljenega zlata in evidenco o izdelavi in prodaji zlatih predmetov. Ti davčni zavezanci izdajo ob vsakem nakupu lomljenega zlata prodajalcu ustrezno potrdilo.

Potrdilo o nakupu lomljenega zlata mora vsebovati: priimek in ime prodajalca zlata, njegov naslov in številko osebne izkaznice; podatke o vrsti predmetov iz lomljenega zlata v gramih in po čistoti; ceno za gram zlata čistote 999/1000 in skupno vrednost kupljenega zlata. Potrdilo mora biti oštevilčeno in imeti datum ter podpis prodajalca in kupca zlata.

Evidenca o prevzemu predmetov iz zlata ali lomljenega zlata, ki se sprejmejo v popravilo ali za izdelavo novega predmeta iz tega zlata, mora vsebovati: zaporedno številko in datum potrdila o prevzemu predmeta iz zlata ali lomljenega zlata s podatki o vrsti predmeta oziroma zlata in njegovi masi – v gramih ter o čistoti v promilih (na primer 950, 840, 750, 583), priimek, ime in naslov naročnika ter številko njegove osebne izkaznice ter podatke o opravljenem popravilu ali izdelavi novih predmetov z njihovo maso v gramih in o čistoti zlata v promilih.

Evidenca o nakupu predmetov iz zlata oziroma lomljenega zlata mora vsebovati: zaporedno številko in datum potrdila o nakupu zlata, priimek, ime in naslov prodajalca zlata s številko njegove osebne izkaznice, podatek o vrsti kupljenega zlata.

Na podlagi podatkov iz evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena sestavi davčni zavezanec na koncu leta zbirni pregled, ki vsebuje podatke o predelavi lomljenega zlata, o zalogah zlata na začetku leta v gramih in po čistoti; o predelanih količinah zlata v tekočem letu; o skupni količini lomljenega zlata v gramih in po čistoti ter o porabi zlata za storitve v gramih in po čistoti; o proizvodnji in prodaji zlatih predmetov; o zalogah zlata iz prejšnjega leta v kosih, gramih in po čistoti; o izdelavi v tekočem letu v kosih, gramih in po čistoti; o prodaji posameznih zlatih predmetov v tekočem letu z oznako čistote.

Prodaja in nakup alkohola (etanola)

51. člen

Alkohol (etanol) lahko nabavljajo brez plačila prometnega davka, če so izpolnjeni pogoji iz 7. člena zakona:

- trgovci (vštevši tudi lekarne) neposredno pri proizvajalcih in uvoznikih z izjavo po 1. točki 6. člena zakona;
- proizvajalci, ki ga kupujejo kot reprodukcijski material z izjavo po 2. točki prvega odstavka 12. člena zakona upoštevaje 6. točko drugega odstavka 12. člena zakona pri proizvajalcih, uvoznikih ali trgovcih.

Proizvajalec, ki z alkoholom (etanolom) konservira preparate ali pulpira sadje in vrtnine ali proizvaja parfumerijske in kozmetične proizvode oziroma uporablja denaturirani alkohol, lahko nabavlja alkohol (etanol) po znižani davčni stopnji po 26. točki tarifne številke 3 tarife davka od prometa proizvodov neposredno od proizvajalcev in uvoznikov, če se v posebni izjavi sklicuje na to določbo in, če so izpolnjeni pogoji iz 7. člena zakona.

Proizvajalci alkoholnih pijač ob nabavi alkohola (etanola) za proizvodnjo alkoholnih pijač plačajo davek po tarifni številki 1 tarife davka od prometa proizvodov.

Prodajalec alkohola (etanola) v računu o prodaji napiše, za katere namene je prodal alkohol (etanol) brez plačila davka oziroma s plačilom po znižani davčni stopnji. Pri tem se sklicuje na kupčevo naročilnico in izjavo.

Denaturirani alkohol za gorivo, od katerega prometa se davek plačuje po 26. točki tarifne številke 3 tarife davka od prometa proizvodov, je alkohol (etanol), ki je bil, preden je bil dan v promet, denaturiran s sredstvom, ki sestoji iz surovega metilalkohola (metanola) in lesnega olja v prostorninskem razmerju 8:0,5 (na osem litrov metilalkohola pride do 0,5 l lesnega olja). Metilalkohol in lesno olje se morata prej zmešati; 4 kg te mešanice se doda na vsakih 100 hektolitrskih stopenj alkohola, ki se denaturira. O denaturiranju in prodaji alkohola za gorivo vodi proizvajalec posebno evidenco.

Posebna evidenca po 55. členu zakona se vodi v povezani knjigi, ki mora biti pred uporabo overjena s pečatom pristojnega davčnega organa. Če davčni zavezanec vodi poslovne knjige računalniško, lahko vodi računalniško tudi evidenco o nabavi, gibanju in porabi alkohola (etanola); o tem obvesti davčni organ in evidenco polletno izpiše na papir, overi s podpisom in pečatom, zveže in v roku 30 dni po poteku vsakega polletja predloži v overitev davčnemu organu.

V posebni evidenci iz prejšnjega odstavka morajo biti zagotovljeni tile podatki:

- 1) o zalogah alkohola na začetku leta in o količinah med letom proizvedenega, uvoženega oziroma kupljenega alkohola, izraženih v hektolitrskih stopnjah, sklicujoč se na ime, številko in datum listine, ki je dokaz o prejemu;
- 2) o količinah alkohola, izraženih v hektolitrskih stopnjah, prodanih ali kako drugače odtujenih ali porabljenih za lastne potrebe, pri čemer je treba v posebnih stolpcih navesti:
 - številko, datum in ime računa ali kake druge listine, s katero se opravičujejo izdane količine;
 - ime in sedež kupca oziroma uporabnika;

- številko in datum pisne izjave kupca oziroma uporabnika o namenu, za katerega kupuje alkohol;
- prodajno ceno brez prometnega davka;
- prodajno ceno s prometnim davkom;
- podlago za davčno oprostitev oziroma ustrezne določbe o uporabi znižanih stopenj iz 26. točke tarifne številke 3 tarife davka od prometa proizvodov;

3) o zalogah alkohola na koncu leta, izraženih v hektolitrskih stopnjah.

Posebna knjiga, ki jo vodijo kupci alkohola, mora vsebovati:

1) podatke o nakupu (vhodu) alkohola, in sicer:

- številko in datum prevzemnice;
- številko in datum računa ter ime in sedež prodajalca;
- številko in datum izjave, na podlagi katere je bila uveljavljena davčna olajšava;
- količino nabavljenega alkohola, izraženo v hektolitrskih stopnjah;
- ceno za hektolitrsko stopnjo alkohola (brez davka in z njim);
- vrednost kupljene količine alkohola.

2) podatke o porabi (izhodu) alkohola, in sicer:

a) za proizvodnjo:

- naročilo, številko in datum, ime uporabnika;
- količino v hektolitrskih stopnjah;
- navedbo namena, za katerega je bil alkohol uporabljen;

b) za prodajo:

- številko in datum računa kupcu;
- številko in datum pisne izjave kupca;
- ime in sedež kupca;
- količino v hektolitrskih stopnjah;
- ceno za hektolitrsko stopnjo alkohola (brez davka in z njim)
- vrednost prodanih količin.

V. IZRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE AKONTACIJ, SESTAVLJANJE IN PREDLAGANJE OBRAČUNOV PROMETNEGA DAVKA

1. Izračunavanje akontacij prometnega davka

52. člen

Zavezanec izračunava in plačuje akontacije prometnega davka na podlagi podatkov o prometu, zavezanem plačilu prometnega davka, razvrščenem v knjigovodstvu oziroma v izvenknjigovodskih evidencah po tarifnih številkah in davčnih stopnjah (55. člen zakona).

Zavezanec plača po prvem odstavku 31. člena zakona akontacijo davka za čas od 1. do 15. v mesecu in od 16. do zadnjega v mesecu (akontacijski dobi). Akontacijo plača v petih dneh po poteku vsake akontacijske dobe.

Če se zavezanec odloči, da bo plačeval akontacije davka med obračunsko dobo v višini 1/2 oziroma 1/6 davka, obračunanega v predhodni obračunski dobi, se za prvo obračunsko dobo leta vzamejo podatki iz zadnje obračunske dobe v preteklem letu.

Zavezanec, ki se mu obveznost za plačilo davka pojavi do trikrat v enem mesecu, se šteje za občasnega davčnega zavezanca in plačuje davek v petih dneh po nastanku obveznosti za plačilo davka (drugi odstavek 28. člena zakona).

Davčni zavezanec, ki prodaja proizvode iz poslovnih enot, registriranih za prodajo na drobno, mora voditi zaloge proizvodov po cenah z vračunanim prometnim davkom razvrščene po tarifnih številkah in davčnih stopnjah (7. točka prvega odstavka 26. člena zakona), razen tistih, ki dnevno ugotavljajo dejansko stanje zalog po vrsti, količini in vrednosti.

Davčni zavezanec – prodajalec motornih vozil in plovil, za katere je obvezna registracija, obračunava in plačuje za vsako akontacijsko dobo davek po podatkih o v računu zaračunanem davku (5. točka 32. člena zakona).

a) Izračunavanje akontacij pri pravnih osebah

Izračunavanje akontacij po 1. in 2. točki prvega odstavka 32. člena zakona

53. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov, ki izbere način plačevanja akontacij iz 1. točke prvega odstavka 32. člena zakona, plača za dve akontacijski dobi davek v velikosti 1/2 davka, obračunanega za predhodni mesec. Pri tem načinu akontiranja vodi davčni zavezanec zaloge izdelkov po cenah z vračunanim prometnim davkom in mora ob koncu meseca popisati obdavčene proizvode.

Davčno obveznost za posamezen mesec izračuna tako:

- od celotne obremenitve poslovne enote, ki je razčlenjena po posameznih tarifnih številkah in davčnih stopnjah, odšteje vrednost zalog, ugotovljene s popisom konec meseca, razčlenjene po posameznih tarifnih številkah in davčnih stopnjah;
- razlika je davčna osnova, na katero se uporabijo preračunane davčne stopnje;
- tako dobljeni znesek je obveznost za plačilo davka v obračunski dobi.

Preračunana davčna stopnja se po izračunu

text=" 100 x davčna stopnja ----- 100 + davčna stopnja"

zaokroži na najmanj dve decimalki.

54. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov, ki izbere način plačevanja akontacij po 2. točki prvega odstavka 32. člena zakona, plačuje za šest akontacijskih dob davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

Taki zavezanci izračunavajo davčno obveznost enako, kot je opisano v 53. členu tega pravilnika, le da popis opravijo na koncu trimesečja.

Izračunavanje akontacij po 3. točki prvega odstavka 32. člena zakona

55. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov, ki izbere način plačevanja akontacij po 3. točki prvega odstavka 32. člena zakona, plačuje akontacije v velikosti davka, vračunanega za vse količine in vrste proizvodov, ki so bile v akontacijski dobi dobavljene poslovni enoti za prodajo končnim potrošnikom, razčlenjene po tarifnih številkah in davčnih stopnjah, ob uporabi predpisanih ali preračunanih stopenj.

Akontacija je v takem primeru enaka vsemu davku, vračunanemu v obremenitev prodajalne ali druge poslovne enote v akontacijski dobi. V prvo obremenitev v začetku leta ali ob pričetku poslovanja se všteje tudi vrednost začetnih zalog.

Izračunavanje akontacij po 4. točki prvega odstavka 32. člena zakona

56. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov, ki izbere način plačevanja akontacij po 4. točki prvega odstavka 32. člena zakona, plačuje akontacije na podlagi podatkov o prodanih proizvodih ob uporabi preračunanih povprečnih davčnih stopenj.

Akontacijo izračuna tako, da na plačano realizacijo za vsako akontacijsko dobo uporabi preračunane povprečne davčne stopnje, izračunane kumulativno od 1. januarja do konca predhodne obračunske dobe.

Preračunane povprečne davčne stopnje (v odstotkih) se izračunajo zaokroženo na najmanj dve decimalki za vsak vplačilni račun posebej takole:

text=" znesek vračunanega davka, ki se plačuje na poseben vplačilni račun in za katerega je obremenjena enota 100 x -----
znesek celotne obremenitve enote po prodajnih cenah z vračunanim davkom"

Preračunane povprečne davčne stopnje se določajo mesečno ali trimesečno, in sicer kumulativno za vse obdobje od 1. januarja do konca meseca oziroma trimesečja. Če davčni zavezanec računa preračunane povprečne davčne stopnje za vsako akontacijsko dobo, se šteje, da jih določa mesečno.

Izračunavanje akontacij po 5. točki prvega odstavka 32. člena zakona

57. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov, ki zagotavlja z računalniško obdelavo knjigovodskih podatkov ali s posebno davčno evidenco potrebne podatke in izbere način

plačevanja akontacij po 5. točki prvega odstavka 32. člena zakona, plačuje akontacije na podlagi podatkov o prodanih proizvodih, razčlenjenih po tarifnih številkah in davčnih stopnjah. Akontacijo izračuna z uporabo predpisanih ali preračunanih davčnih stopenj na plačano realizacijo v akontacijski dobi.

Tak davčni zavezanec mora v prodajnih listinah zagotavljati podatke o vrstah proizvodov in stopnjah zaračunanega in ob prodaji plačanega davka, tako da je razvidna davčna osnova in znesek obračunanega davka ali pa cena z vračunanim davkom in davčna stopnja.

Akontacijo ugotovi po podatkih o prodanih proizvodih (plačana realizacija) in po podatkih o davku, zaračunanem ob prodaji.

Zavezanec iz prvega odstavka tega člena se lahko odloči in za 6 akontacijskih dob plača davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

Izračunavanje akontacij po 1. in 2. točki prvega odstavka 33. člena zakona

58. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov na debelo oziroma od prometa proizvodov opravljenega na način iz tretjega odstavka 7. člena zakona, ki izbere plačevanje akontacij po 1. točki prvega odstavka 33. člena zakona, plačuje akontacije na podlagi podatkov o plačanih računih in v njih zaračunanem prometnem davku za vsako akontacijsko dobo.

Tak zavezanec lahko plačuje akontacije davka na podlagi podatkov o zaračunanem davku in ob obračunih upošteva plačano realizacijo.

Zavezanec iz prvega odstavka tega člena lahko za 6 akontacijskih dob plača davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

59. člen

Zavezanec za davek od prometa proizvodov, ki opravlja promet na debelo oziroma promet po tretjem odstavku 7. člena zakona in izbere plačevanje akontacij po 2. točki prvega odstavka 33. člena zakona, akontira davek na podlagi podatkov o v izdanih računih zaračunanem; prometnem davku za vsako akontacijsko dobo.

Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena lahko za 6 akontacijskih dob plača davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

Izračunavanje akontacij po 1. in 2. točki prvega odstavka 35. člena zakona

60. člen

Zavezanec za davek od prometa storitev, ki izbere plačevanje akontacij po 1. točki prvega odstavka 35. člena zakona, plačuje akontacije na podlagi podatkov o plačanih računih in v njih zaračunanem prometnem davku za vsako akontacijsko dobo.

Tak zavezanec lahko plačuje akontacije davka na podlagi podatkov o zaračunanem davku in ob obračunih upošteva plačano realizacijo.

Zavezanec iz prvega odstavka tega člena lahko za 6 akontacijskih dob plača davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

61. člen

Zavezanec za davek od prometa storitev, ki izbere plačevanje akontacij po 2. točki prvega odstavka 35. člena zakona, plačuje akontacije na podlagi podatkov o v izdanih računih zaračunanem prometnem davku za vsako akontacijsko dobo.

Zavezanec iz prvega odstavka tega člena lahko za 6 akontacijskih dob plača davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

62. člen

Davčni zavezanec (pravna oseba in zasebnik), ki opravlja promet proizvodov na debelo oziroma promet na način iz tretjega odstavka 7. člena zakona in nima podatkov o plačani razliki v ceni za vsako akontacijsko dobo, lahko določa akontacije davka na podlagi podatkov o ustvarjeni razliki v ceni iz mesečnega ali trimesečnega obračuna.

Če zavezanec plačuje davek od prometa proizvodov na debelo po podatkih o zaračunani realizaciji, ugotovi davčno osnovo takole:

1) izračuna povprečno stopnjo vračunane razlike v ceni

text=" znesek vračunane razlike v ceni S1 = -----
znesek celotne vrednosti blaga za prodajo na debelo"

2) izračuna realizirano razliko v ceni v obračunski dobi

davčna osnova (vrednost zaračunane realizacije prometa na debelo, od katere so odšteti dani rabati) / S1.

K izračunani obveznosti se prištejejo podatki o obveznosti plačila davka iz naslova tranzitne prodaje, ki je razvidna iz posebne davčne evidence.

Če zavezanec plačuje davek po podatkih o plačani realizaciji, ugotovi davčno osnovo takole:

1) izračuna povprečno stopnjo plačane razlike v ceni

text=" znesek plačanih terjatev iz obračunske dobe S2 =
----- znesek celotne obremenitve kupcev za prodano blago"

2) izračuna realizirano razliko v ceni v obračunski dobi

davčna osnova (vrednost plačane realizacije prometa na debelo, od katere so odšteti dani rabati) x S2.

K izračunani obveznosti se prištejejo podatki o obveznosti plačila davka iz naslova tranzitne prodaje, ki je razvidna iz posebne davčne evidence.

Zavezanec iz tretjega odstavka 7. člena zakona ugotovi davčno osnovo takole:

1) izračuna povprečno stopnjo vračunane razlike v ceni:

text=" znesek (celotne) vračunane razlike v ceni S3 =
----- znesek celotne vrednosti blaga za prodajo drobno"

2) izračuna realizirano razliko v ceni – davčno osnovo v obračunski dobi:

vrednost zaračunane prodaje po tretjem odstavku 7. člena zakona po cenah z vračunanim davkom x S3.

Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena lahko za 6 akontacijskih dob plača davek v velikosti 1/6 davka, obračunanega za predhodno trimesečje.

63. člen

Davčno osnovo od prodaje jedil in pijač ugotovi zavezanec, ki opravlja gostinsko dejavnost tako, da od vrednosti realizirane prodaje jedil in pijač odšteje porabo živil in pijač, ki jih je nabavil s plačanim davkom.

Zavezanec, ki opravlja gostinsko dejavnost, mora zaradi zagotavljanja podatkov za izračun davčne osnove:

- voditi evidenco o stanju, povečanju oziroma zmanjšanju zalog živil in pijač po vrsti, količini, merski enoti in vrednosti (blagovno knjigovodstvo) na podlagi listin o nabavi oziroma izdaji ter
- ločeno evidentirati prodajo jedil in pijač.

Zavezanec ugotavlja porabo živil in pijač iz blagovnega knjigovodstva na koncu vsake akontacijske dobe oziroma na koncu vsake obračunske dobe, odvisno od izbranega načina akontiranja davka iz 35. člena zakona.

64. člen

Zavezanci za davek od posebnih iger na srečo ugotovijo davčno osnovo tako, da vrednost prejetih plačil za posebne igre na srečo zmanjšajo za vrednost dobitkov. Davčna osnova se ugotavlja za vsako igro na srečo posebej. Pri izračunu davčne obveznosti se uporabi predpisana davčna stopnja.

Davčni zavezanci, ki plačujejo davek od klasičnih iger na srečo, obračunavajo davek od zneska vplačil za igre na srečo, zmanjšanega za vrednost dobitkov. Za izračun davčne obveznosti lahko uporabijo predpisano ali preračunano davčno stopnjo.

65. člen

Pri vplačilu davka predloži zavezanec davčnemu organu za vsako akontacijsko dobo pregled petnajstdnevni akontacij prometnega davka za vplačilo za obdobje od... do... na obrazcu, ki je sestavni del tega pravilnika (obrazec PD-ak).

b) Izračunavanje akontacij pri zasebnikih

66. člen

Davčni zavezanec zasebnik plačuje akontacije davka od prometa proizvodov ali akontacije davka od prometa storitev po dejansko opravljenem in plačanem prometu iz 31. oziroma 35. člena zakona.

Davčni zavezanec – zasebnik, ki opravlja trgovsko dejavnost, plačuje akontacije davka na način iz 53., 54., 55., 56. in 57. člena tega pravilnika.

Zasebnik, ki opravlja osebne storitve, plačuje akontacije po dejansko opravljenem in plačanem prometu enkrat mesečno in sicer do 5. v mesecu za predhodni mesec.

Pri vplačilu davka predloži zasebnik davčnemu organu za vsako akontacijsko dobo pregled petnajstdnevnih akontacij prometnega davka na obrazcu, ki je predpisan s 65. členom tega pravilnika.

2. Sestavljanje in predložitev obračuna akontacij in dokončnega obračuna davka

a) Obračun akontacij davka

67. člen

Davčni zavezanec – pravna oseba sestavi obračun davka v 20 dneh po poteku meseca oziroma trimesečja, odvisno od načina, ki ga je izbral in prijavil davčnemu organu, in sicer kumulativno za obdobje od 1. januarja do konca obračunske dobe na obrazcu Obračun prometnega davka od 1. januarja do.. – obrazec – PD – obr, ki je sestavni del tega pravilnika (v nadaljnjem besedilu: Obračun prometnega davka).

Davčni zavezanci, razen tistih, ki akontirajo davek po 3. točki prvega odstavka 32. člena, po 2. točki prvega odstavka 33. člena in po 2. točki prvega odstavka 35. člena zakona, lahko uveljavljajo znižanje plačila davka iz naslova neplačanih računov. Ti davčni zavezanci prištejejo obračunanemu znesku davka davek, vsebovati v neplačanih terjatvah na dan 1. januarja, in odštejejo znesek davka vsebovan v neplačanih terjatvah na koncu obračunske dobe.

Davčni zavezanec iz drugega odstavka tega člena sestavi seznam neplačanih računov po stanju na dan 1. januarja in po stanju na zadnji dan obračunske dobe. Seznam vsebuje številke in datume računov ter znesek davka v neplačanih računih, razčlenjen po tarifnih številkah in davčnih stopnjah. Davčni zavezanec hrani seznam kot knjigovodsko dokumentacijo, rekapitulacijo seznama pa je dolžan priložiti obračunu prometnega davka.

Davčni zavezanec, ki proda proizvode tujim fizičnim osebam in jim po 67. členu zakona vrne plačani davek, za znesek vrnjenega davka zmanjša obveznost davka v obračunu.

68. člen

Davčni zavezanec – zasebnik sestavi obračun akontacij davka v 20 dneh po poteku meseca oziroma trimesečje, odvisno od načina, ki ga je izbral in prijavil davčnemu organu, in sicer kumulativno za obdobje od 1. januarja do konca obračunske dobe na obrazcu, predpisanim s 67. členom tega pravilnika (Obrazec PD – obr).

69. člen

Hkrati s predložitvijo obračuna prometnega davka pristojnemu davčnemu organu plača zavezanec davek po obračunu.

Če zavezanec vplača manj davka, kot bi ga moral po obračunu, predloži davčnemu organu naloge za vplačilo premalo plačanega davka oziroma dokazilo o plačilu razlike. Če ga

plača več, kot bi ga moral po obračunu, lahko predloži pisno zahtevo za vračilo davka ali pisno obvestilo pristojnemu davčnemu organu, da bo za preveč plačani davek zmanjšal naslednje akontacije prometnega davka.

b) Dokončni obračun prometnega davka

70. člen

Davčni zavezanec (pravna oseba in zasebnik) dokončno obračuna prometni davek za preteklo leto na podlagi podatkov o vrednosti prodanih in plačanih proizvodov ter vrednosti opravljenih in plačanih storitev s stanjem na dan 31. decembra. Za plačano realizacijo pri prodaji proizvodov se šteje realizacija iz 31. člena zakona, za plačano realizacijo od opravljenih storitev pa realizacija po 35. členu zakona.

71. člen

Davčni zavezanec (pravna oseba in zasebnik), ki je med letom plačeval davek od primera do primera (28. člen zakona) in zavezanec, ki je davek plačeval periodično kot akontacije (31. do 41. člen zakona), sestavi dokončni obračun davka na obrazcu Obračun prometnega davka.

Pravna oseba predloži en izvod dokončnega obračuna prometnega davka pristojnemu davčnemu organu skupaj z letnim obračunom (43. člen zakona).

Zasebnik in druga fizična oseba iz 41. člena zakona, predloži en izvod dokončnega obračuna prometnega davka pristojnemu davčnemu organu skupaj z napovedjo davka od dohodkov iz dejavnosti (42. člen zakona).

Če zavezanec plača manj davka, kot bi ga moral po obračunu, predloži davčnemu organu naloge za vplačilo premalo plačanega davka oziroma dokazilo o plačilu razlike. Če ga plača več, kot bi ga moral po obračunu, lahko predloži pisno zahtevo za vračilo davka ali pisno obvestilo pristojnemu davčnemu organu, da bo za preveč plačani davek zmanjšal naslednje akontacije prometnega davka.

Davčni zavezanec, ki plačuje davek po plačani realizaciji, sestavi seznam neplačanih računov po stanju na dan 1. januarja in po stanju na dan 31. decembra zadevnega leta. Seznam vsebuje številke in datume računov ter znesek davka v neplačanih računih, razčlenjenih po tarifnih številkah in davčnih stopnjah. Davčni zavezanec hrani oba seznama kot knjigovodsko dokumentacijo, rekapitulacijo vsakega pa je dolžan priložiti obrazcu Obračun prometnega davka.

Davčni zavezanec, ki proda proizvode tujim fizičnim osebam in jim po 67. členu zakona vrne plačani davek, za znesek vrnjenega davka zmanjša obveznost davka v obračunu.

72. člen

Da davčni zavezanec lahko dokončno obračuna prometni davek, mora popisati zaloge proizvodov, od prometa katerih se obračunava in plačuje prometni davek, po stanju na dan 31. decembra. Davčni zavezanec opravi popis zalog v obdobju od 1. decembra obračunskega leta do najpozneje 15. januarja naslednjega leta.

Za davčne zavezance, ki vodijo materialno (blagovno) knjigovodstvo sproti ter na njegovi podlagi med letom nepretrgoma in vsak dan ugotavljajo stanje zalog proizvodov, ni obvezen popis po tem členu.

Davčni zavezanec, ki zaradi svoje organiziranosti in načina poslovanja nima možnosti, da bi za vsako vrsto prodanih proizvodov, za katerih promet velja davčna stopnja iz iste tarifne številke, spremljal plačevanje davka od dneva popisa do 31. decembra po tarifnih številkah in davčnih stopnjah, preračuna s popisom ugotovljene zaloge po strukturi proizvodov, razvrščenih po tarifnih številkah in davčnih stopnjah. Tako preračunane zaloge se štejejo za zaloge, ugotovljene pri rednem popisu s stanjem na dan 31. decembra.

Struktura popisanih proizvodov v zalogi se ugotovi iz razmerja vrednosti proizvodov po posameznih tarifnih številkah in davčnih stopnjah v celotni vrednosti popisanih zalog, tako ugotovljene strukturne stopnje se uporabijo na vrednost zalog, preračunane na dan 31. decembra.

Vrednosti zalog se preračunajo takole:

- 1) če se popis opravi v decembru, se vrednosti popisanih zalog prišteje vrednost iz bremepisov v času od popisa do 31. decembra, odšteje pa se vrednost proizvodov, prodanih v tem času;
- 2) če se popis opravi do 15. januarja naslednjega leta, se vrednosti proizvodov po popisu na dan 31. decembra prišteje vrednost proizvodov, prodanih od 1. januarja do dneva popisa, odšteje pa se vrednost obremenitev za isto obdobje.

Tako izračunane vrednosti se uporabijo pri sestavljanju dokončnega obračuna prometnega davka kot vrednosti zalog proizvodov na dan 31. decembra.

Davčni zavezanec, ki opravi popis zalog proizvodov v decembru, lahko ugotovi strukturo popisanih zalog na dan 31. decembra tudi tako, da znesku zalog proizvodov na dan popisa v decembru, razvrščenih po tarifnih številkah in davčnih stopnjah, prišteje vrednost proizvodov, s katero je poslovna enota obremenjena od dneva popisa do 31. decembra. Na podlagi tako dobljenih podatkov izračuna koeficient takole:

text=" realizacija od popisa do 31. decembra Ko =
----- vrednosti zalog po popisu skupaj z
obremenitvijo od popisa do 31. decembra"

S koeficientom se pomnožijo vrednosti, ki so seštevki vrednosti zalog po popisu in vrednosti obremenitve od popisa do 31. decembra, razčlenjene po tarifnih številkah in davčnih stopnjah. Dobljeni zneski so realizacija, razčlenjena po tarifnih številkah in davčnih stopnjah.

73. člen

Davčni zavezanec – pravna oseba izračuna dokončni obračun davka od prometa proizvodov v prometu na drobno takole:

- 1) ugotovi celotno obremenitev (začetnim zalogam po stanju 1. januarja se prištejejo obremenitve med letom in morebitni presežki, ugotovljeni s popisom) po tarifnih številkah in davčnih stopnjah;
- 2) od celotne obremenitve, določene na način iz točke 1) tega odstavka, se odšteje:
 - vrednost ugotovljenega odpisa (kalo, razsip, okvara in razbitje) proizvodov, ki ne predstavljajo presežni odpis, razvrščenega po tarifnih številkah in davčnih stopnjah;
 - vrednost primanjkljaja, za katerega je davčni zavezanec dokončno plačal davek od prometa proizvodov po 7. členu tega pravilnika, razčlenjen po tarifnih številkah in davčnih stopnjah;

- vrednost zalog proizvodov, ugotovljena s popisom s stanjem na dan 31. decembra obračunskega leta, razporejenih po tarifnih številkah in davčnih stopnjah;
- 3) določi znesek prometnega davka ob uporabi preračunanih stopenj na znesek razlike, dobljene na način iz točke 1) in 2). Tako izračunanemu znesku prometnega davka se prišteje znesek davka, vsebovan v terjatvah za prodane proizvode na začetku leta, in odšteje znesek davka, vsebovan v neizterjanih terjatvah za prodane proizvode s stanjem na dan 31. decembra leta, za katero se sestavlja dokončni obračun. Izračunan znesek je znesek davka v plačani realizaciji oziroma dokončni znesek prometnega davka.

74. člen

Davčni zavezanec, ki med letom določa akontacije davka od prometa proizvodov na način iz 3. točke prvega odstavka 32. člena zakona in v naslednjem letu ne spremeni načina plačevanja akontacij davka, ne more refundirati davka, vračunanega v zaloge po stanju 31. decembra, ker je ta znesek obveznost iz naslova začetne obremenitve poslovne enote v naslednjem letu.

75. člen

Davčni zavezanec – pravna oseba ugotovi dokončni obračun davka od prometa proizvodov na debelo na podlagi podatkov iz knjigovodstva in neknjigovodske evidence, in sicer takole:

- 1) če se obračun opravlja po izdanih računih za prodane proizvode, je seštevek zneskov davka od prometa proizvodov iz vseh računov, izdanih med letom, letna davčna obveznost;
- 2) če se obračun opravlja po plačanih računih, se letna davčna obveznost izračuna tako, da se obveznosti iz točke 1) tega člena prišteje znesek davka, vsebovan v terjatvah za prodane proizvode na začetku obračunskega leta in odšteje znesek davka, vsebovan v terjatvah na koncu obračunskega leta.

76. člen

Davčni zavezanec – pravna oseba dokončno obračuna davek od prometa storitev na podlagi podatkov iz knjigovodske in izvenknjigovodske evidence o vrednosti opravljenih oziroma plačanih storitev v odvisnosti od izbranega načina plačevanja akontacij.

77. člen

Davčni zavezanec (pravna oseba in zasebnik), ki opravlja gostinsko dejavnost, dokončno obračuna davek od prodaje jedil in pijač na podlagi popisa zalog živil in pijač po stanju na dan 31. decembra.

Davčni zavezanec opravi popis zalog oziroma preračun zalog na stanje 31. decembra v rokih in na način kot to določa 72. člen tega pravilnika.

Davčno osnovo za dokončni obračun davka od storitve prodaje jedil in pijač izračuna zavezanec, ki opravlja gostinsko dejavnost tako, da od vrednosti prodaje jedil in pijač odšteje porabo živil in pijač, ki jo ugotovi kot razliko med nabavo živil in pijač med letom (začetnim zalogam prišteje nabavo med letom) in zalogami živil in pijač na dan 31. decembra.

78. člen

Davčni zavezanec, ki je od 1. januarja obračunskega leta do predložitve dokončnega obračuna za to leto plačal manj davka, kot je obveznost po dokončnem obračunu, predloži davčnemu organu naloge za vplačilo razlike premalo plačanega davka skupaj z dokončnim obračunom.

Davčni zavezanec, ki je v obračunskem letu vplačal več prometnega davka, kot ga je dolžan po končnem obračunu, vračuna preveč plačani davek kot akontacijo davka za naslednjo obračunsko dobo ali pa se mu na njegovo pisno zahtevo ta znesek vrne. Zahtevo za vračilo predloži davčni zavezanec davčnemu organu hkrati z dokončnim obračunom.

79. člen

Davčni zavezanec – zasebnik sestavi dokončni obračun prometnega davka na podlagi podatkov iz poslovnih knjig o ustvarjenem in plačanem prometu.

Davčni zavezanec, ki opravlja trgovsko dejavnost in ki ne vodi poslovnih knjig po sistemu dvostavnega knjigovodstva, dokončno obračuna prometni davek na način iz 73. člena tega pravilnika.

Davčni zavezanec, ki ne vodi poslovnih knjig po sistemu dvostavnega knjigovodstva, določi dokončni obračun prometnega davka na podlagi podatkov o ustvarjenem in plačanem prometu iz knjige prometa.

Davčni zavezanec – zasebnik sestavlja dokončni obračun prometnega davka na obrazcu Obračun prometnega davka in ga predloži davčnemu organu, pri katerem se vodi kot davčni zavezanec, najpozneje do 28. februarja tekočega leta skupaj z napovedjo davka od dohodkov iz dejavnosti.

Davčni zavezanec, ki je v predhodnem letu vplačal manjši znesek prometnega davka, vplača po dokončnem obračunu premalo vplačani znesek na ustrezen vplačilni račun hkrati s predložitvijo dokončnega obračuna. Dokazilo o plačani razliki se priloži dokončnemu obračunu, ki se predloži davčnemu organu.

Davčni zavezanec, ki je v predhodnem letu vplačal večji znesek prometnega davka, vračuna več vplačani znesek kot akontacijo davka za naslednjo obračunsko dobo ali pa se mu na njegovo pisno zahtevo vrne.

3. Obveščanje davčnega organa o izbranem načinu akontiranja in obračunavanja davka

80. člen

Davčni zavezanec (pravna oseba in zasebnik), ki plačuje davek za vsako akontacijsko dobo, pisno obvesti pristojni davčni organ o izbranem načinu plačevanja akontacij in obračunavanja davka do 15. januarja obračunskega leta.

Pravne osebe in zasebniki, ki postanejo redni davčni zavezanci med letom, obvestijo pristojni davčni organ o izbranem načinu plačevanja akontacij in obračunavanja davka v 10 dneh po dnevu, ko postanejo redni davčni zavezanci.

Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje tele podatke:

- 1) ime in sedež pravne osebe ali zasebnika;
- 2) ime in kraji poslovnih enot, katerih sedeži so v drugih občinah;

- 3) številko žiro računa pravne osebe ali zasebnika;
- 4) podatek, kje se vodijo in kdo vodi poslovne knjige davčnega zavezanca;
- 5) izbrani način izračunavanja in plačevanja akontacij prometnega davka; če davčni zavezanec opravlja več vrst obdavčenih prometov, izbere ustrezní način akontiranja za vsako vrsto prometa;
- 6) roke, v katerih se bodo sestavljali obračuni akontacij davka (mesečno ali trimesečno);
- 7) imena in kraje poslovnih enot, ki so registrirane za promet na drobno in bodo opravljale promet po tretjem odstavku 7. člena zakona.

VI. POPIS ZALOG PROIZVODOV MED LETOM ZARADI UVEDBE, SPREMEMBE ALI ODPRAVE DAVČNIH STOPENJ

81. člen

Davčni zavezanec, ki vodi zaloge proizvodov po cenah z vračunanim prometnim davkom, mora z dnem, ko začne veljati predpis, s katerim se davek od prometa proizvodov poveča, zmanjša ali odpravi:

- popisati proizvode, za katere so se spremenile davčne stopnje,
- izvzeti iz drobnoprodajnih cen vračunani davek,
- izračunati nove drobnoprodajne cene s predpisanim davkom,
- urediti davčne evidence.

Davčni zavezanec, ki sproti vodi zaloge proizvodov v poslovnih enotah po količinah, vrstah in vrednostih (blagovno knjigovodstvo) ter vsak dan ugotavlja njihovo dejansko stanje, lahko namesto s popisom ugotovi stanje zalog iz evidenc (blagovnega knjigovodstva).

Davčni zavezanec, ki vodi zaloge blaga po cenah brez vračunanega prometnega davka, ni dolžan opravljati popisa po 59. členu zakona.

Kadar se spremeni davčna stopnja ali davčna osnova pri tobačnih izdelkih, ki so v zalogah pri trgovcih in gostincih in so jih le-ti nabavili kot končni potrošniki s plačanim davkom, morajo trgovci in gostinci ravnati po prvem odstavku tega člena. Ugotovljeno pozitivno razliko v davku so dolžni plačati v 5 dneh po popisu oziroma skupaj s prvo redno akontacijo, za znesek negativne razlike pa lahko zahtevajo vračilo davka sami v svojem imenu.

82. člen

Popis zalog proizvodov, za katere se med letom uvede, poveča, zmanjša ali odpravi prometni davek, organizirajo davčni zavezanci na enak način, kot je predvideno za letni popis po zakonu o računovodstvu. O popisu se sestavi zapisnik.

VII. VRAČILO PROMETNEGA DAVKA

1. Splošno

83. člen

Davčni zavezanec lahko pri pristojnem davčnem organu pisno zahteva vračilo preveč plačanega prometnega davka na podlagi:

- preveč plačanih akontacij prometnega davka glede na obveznost za vplačilo, izračunano z obračunom akontacij davka med letom (42. člen zakona);
- preveč plačanega davka glede na obveznost za plačilo po dokončnem obračunu (43. člen zakona);
- pisne zahteve kupca, ki mu je davčni zavezanec obračunal preveč prometnega davka in ga tudi plačal (66. člen zakona);
- preplačila iz sredstev davčnega zavezanca na račun prometnega davka ali zneskov v zvezi s prometnim davkom, ki jih je bil dolžan plačati (66. člen zakona).

Pisni zahtevi za vračilo davka mora biti priložena ustrezna dokumentacija.

84. člen

Davčni organ preveri predloženi pisni zahtevek za vračilo prometnega davka in priloženo dokumentacijo.

Upravičenost do vračila prometnega davka dokazuje davčni zavezanec z medletnimi kumulativnimi obračuni prometnega davka oziroma z dokončnim obračunom prometnega davka. Če gre za taka vračila, pooblaščen delavec davčnega organa samo označi na obrazcu Obračun prometnega davka, da je bilo vračilo davka odobreno.

Kupec oziroma naročnik storitve, ki zahteva vračilo prometnega davka, predloži prodajalcu oziroma izvajalcu storitve (davčnemu zavezancu) svojo pisno zahtevo skupaj z računom, ki je njena podlaga. Davčni zavezanec je dolžan pisno zahtevo skupaj s svojo dokumentacijo poslati davčnemu organu v nadaljnjo obravnavo najkasneje v 8 dneh po prejemu. Davčni zavezanec lahko kupcu sam povrne plačani prometni davek in vračilo poročuna ob rednih akontacijah prometnega davka, le če je promet, za katerega se vrača prometni davek, nastal v istem obračunskem obdobju, za katero se zmanjšujejo redne akontacije.

Kadar davčni, zavezanec predloži zahtevo za vračilo prometnega davka po 66. členu zakona, mora davčni organ o zahtevi odločiti z odločbo.

Kupcu oziroma naročniku storitve pa tudi davčnemu zavezancu vrne prometni davek davčni organ, pri katerem je bil davek plačan. Pravni osebi in zasebniku se davek vrne na njuna žiro računa, fizični osebi pa v gotovini, in sicer v 30 dneh od dneva, ko je davčni organ prejel zahtevek z urejeno dokumentacijo.

2. Način uveljavitve pravice do vračila davka po 67. členu zakona

85. člen

Tujcu (tuji fizični osebi), ki se ob nakupu izkaže s tujini potnim listom, se povrne prometni davek, ki ga je plačal ob nakupu, če so izpolnjeni tile pogoji:

- 1) da vrednost kupljenih proizvodov po enem računu oziroma po seštevku več računov, izstavljenih istega dne pri istem prodajalcu, ni manjša od 5.000 tolarjev in da ne gre za prodajo naftnih derivatov, tobačnih izdelkov, kakršnihkoli pijač in alkohola (etanola);
- 2) da je prodajalec (pravna oseba ali zasebnik) za prodane proizvode izdal zahtevek za povračilo davka;
- 3) da je tujec odnesel ali odposlal kupljene proizvode v tujino;
- 4) da tujec proizvodov ni uporabljal v Republiki Sloveniji;
- 5) da so bili kupljeni proizvodi dani na vpogled carinskemu organu, ki je v carinskem postopku overil upravičenost zahtevka za vračilo davka;
- 6) da je tujec zahteval vračilo davka v 12 mesecih od dneva izstavitve računa.

Prodajalec izda tujcu za prodane proizvode račun, iz katerega morajo biti razvidne količine in vrste prodanih proizvodov ter njihova vrednost z vračunanim prometnim davkom in znesek vračunanega prometnega davka, razčlenjen po tarifnih številkah in davčnih stopnjah. Kot račun velja tudi trak registrske blagajne, če vsebuje zahtevane podatke (ime prodajalca, zaporedno številko traku, datum izdaje, vrste in količine ter vrednosti prodanih proizvodov z vračunanim prometnim davkom in znesek vračunanega prometnega davka, razčlenjen po tarifnih številkah in davčnih stopnjah).

Vrste proizvodov, za katere se uveljavlja vračilo davka, morajo biti v računu natančno opisane (npr. ženski plašč, ne pa tekstilni izdelek), tako da je omogočena neoporečna carinska kontrola.

Zahtevek za vračilo davka se izpolni na obrazcu VPD, ki je sestavni del tega pravilnika.

Na tujčevo zahtevo prodajalec izpolni zahtevek za vračilo davka najmanj v 2 izvodih; izvirnik, h kateremu mora pripeti račun, izroči tujcu, kopijo pa hrani kot knjigovodski dokument.

Tujec, ki želi uveljaviti vračilo plačanega prometnega davka, mora pri odhodu iz države oziroma preden odpošlje kupljene proizvode, dati carinskemu organu na vpogled proizvode, ki jih izvaža, in izvirnik zahtevka za vračilo davka, h kateremu je pripet račun.

Carinski organ mora, preden overi zahtevek za vračilo davka, ugotoviti, da:

- podatki iz potne listine ustrezajo podatkom iz zahtevka,
- proizvodi, dani na vpogled, ustrezajo proizvodom, napisanim v računu,
- znesek na računu oziroma vsota računov izdanih istega dne pri istem prodajalcu, ni manjša od 5.000 tolarjev,
- tujec ni uporabljal proizvodov v Republiki Sloveniji.
- je prodajalec pravilno izpolnil zahtevek.

Če so izpolnjeni vsi predpisani pogoji, carinski organ s podpisom in pečatom overi zahtevek in tudi k zahtevku pripeti račun. Če pogoji niso izpolnjeni, carinski organ zavrne zahtevo za vračilo davka, tako da na zahtevku označi, da jo je zavrnil in zakaj je tako ravnal.

O izdanih in vrnjenih zahtevkih vodi prodajalec posebno evidenco s temile podatki:

- številka in datum izdanega zahtevka,
- vrednost prodanega blaga z vračunanim prometnim davkom,
- znesek vračunanega prometnega davka, razčlenjen po tarifnih številkah in davčnih stopnjah,
- datum predložitve zahtevka za vračilo davka,
- datum in številka listine o vrnjenem prometnem davku,
- znesku vrnjenega prometnega davka po tarifnih številkah in davčnih stopnjah.

Tujcu se povrne plačani prometni davek, če v 12 mesecih od dneva nakupa predloži prodajalcu oziroma banki ali agenciji, ki jo je prodajalec pooblastil za vračilo davka, izvirnik zahtevka, ki ga je overil carinski organ.

Izvirnik overjenega obrazca lahko tujec predloži osebno, po drugi osebi ali po pošti. Če tujec predloži overjen izvirnik obrazca po pošti, mora sporočiti tudi številko računa, na katerega naj se mu vrne plačani prometni davek.

Po prejemu overjenega izvirnika prodajalec najprej preveri, ali tujec izpolnjuje pogoje za vračilo prometnega davka. Če jih, mu znesek izplača v gotovini ali pa vplača v 15 dneh od dneva prejema zahtevka na račun, ki ga navede tujec. Ker je tujec plačal prometni davek v tolarjih, lahko zahteva povračilo davka na račun v tujini, samo če plača ustrezne bančne stroške.

Overjen izvirnik zahtevka z listino o vračilu davka (blagajniškim izdatkom oziroma kopijo virmana o nakazilu) je za prodajalca dokaz, na podlagi katerega si lahko povrne vrnjeni prometni davek. To stori tako, da vloži pri davčnem organu zahtevo za vračilo davka ali pa na podlagi podatkov iz evidence zmanjša akontacijo davka za akontacijsko dobo, v kateri je vrnil davek, oziroma ob predložitvi obračuna davka za dobo, v kateri je vrnil davek.

XII. PREHODNE DOLOČBE

86. člen

Stanovanjska zadruga, ki na podlagi 88. člena zakona lahko do 30. 6. 1992 kupuje gradbeni material za graditev, rekonstrukcijo in adaptacijo stanovanj oziroma stanovanjskih hiš za njene člane – zadružnike, vodi v tem obdobju evidence na način, določen v 22. členu pravilnika o uporabi davčnih stopenj in uporabi davčnih olajšav in oprostitev ter o načinu vodenja evidence, obračunavanja in plačevanja davka od prometa proizvodov in storitev (Uradni list SFRJ, št. 22/91).

87. člen

Davčni zavezanci, ki opravljajo gostinsko dejavnost, opravijo popis živil in pijač po stanju na dan 31. 1. 1992. Od vrednosti zalog obračunajo davek od prometa proizvodov po stopnjah iz ustreznih tarifnih številk tarife davka od prometa proizvodov. Obračunani davek vplačajo do 20. 3. 1992.

88. člen

Izvirna umetniška dela, ki so nastala pred uveljavitvijo tega zakona, se vštrevajo med izdelke iz 16. točke tarifne številke 3 tarife davka od prometa proizvodov le, če je prodajalec pridobil certifikat ustreznega umetniškega združenja.

XIII. KONČNA DOLOČBA

89. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 415-5/92

Ljubljana, dne 4. februarja 1992.

Minister za finance Dušan Šešok l. r.

[Priloga: Obrazec: PD –ak Pregled petnajstdnevnih akontacij prometnega davka vplačilo za obdobje od ___ do ___ 19__](#)

[Priloga: OBRAZEC: PD – OBR Obračun prometnega davka od 1. januarja do ___ 19__](#)

[Priloga 3: Obrazec VPD Zahtevek za povračilo davka od prometa proizvodov](#)